

Prenumerata.
W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50. Za odnośzenie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.
Na prowincji i w Ces.: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, za 2 miesiące w tym samym kwartale rs. 1 kop. 75, za 2 miesiące w oddzielnych kwartałach rs. 2, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DRUGI.

Rękopismów nadsyłanych do Redakcji nie zwraca się.
 Ogłoszenia i prenumerata przyjmuje się w kantorze Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 9-tej rano do 6-tej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-tej do 1-ej w południe.

Ogłoszenia.
Reklamy: za jeden wiersz garmontowy pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.—**Nekrologia:** za jeden wiersz 15 kop.—**Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz drobnego pisma lub też jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.—**Małe ogłoszenia:** za jeden wyraz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop.—Z wyjątkiem ogłoszeń do „Nekrologii“, wszelkie inne ogłoszenia muszą być z dnia na dzień podawane.

Dziś: s. Natalji P. M. i Pantaleona.
 Jutro: s. Innocentego P. i Celsa M.
 Sobota: ss. Marty i Serafiny Panien.
 Niedziela: ss. Kunegundy kr. polsk. i Abdona.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego“: Plac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Wschód słońca o godzinie 4 minut 14.
 Zachód „ „ „ 7 „ 58.

Długość dnia godzin 15 minut 44.
 Ubyło „ „ „ 0 „ 59.

Poniedziałek: ss. Ignacego Lojoli i Heleny
 Wtorek: s. Piotra w Okowach.
 Środa: N. Marji P. Anielskiej. Alfonsa Li
 Czwartek: Znalezienie s. Szczepana.

Wczorajsza doroczna pamiątka św. Anny, matki N. Marji Panny, obchodzona była zupełnym odstępem w kościele tegoż imienia (po-bernardyńskim) na Krakowskim-Przedmieściu, oraz nabożeństwem dopołudniowym matek chrześcijańskich w kościele Opieki św. Józefa (pp. wizytek) wprost ulicy Królewskiej.

W pierwszym z tych kościołów wotywę odpustową przed oltarzem uroczystą patronki odprawił Jks. Rutkowski, rektor tegoż kościoła.

Następnie sumę celebrował Jks. Chromiński.

Nieszporowe nabożeństwo odprawił Jks. Rembieliński, sekretarz konsystorza.

Słowo zaś Boże głosili:

W czasie sumy Jks. Wierzbillo, kapelan szpitala św. Rocha.

Podczas nieszporów Jks. Chromiński.

W dniu wczorajszym w kościele Dzieciątka Jezus odpustowym nabożeństwem zakończono tygodniowy odpust św. Wincentego à Paulo.

Wotywę odprawił Jks. R. Rembieliński, który też w czasie sumy śpiewanej przez Jks. J. Dębnickiego wygłosił słowo Boże.

Na chorze dał się słyszeć nowy organ, sprawiony do tej świątyni dzięki JW. r. t. Wilujewowi, kuratorowi szpitala, który staraniem swoim wyjednał na to odpowiedni fundusz. Przy akompaniamencie nowego organu p. Franciszek Cieślowski, art. op., odśpiewał w czasie sumy prześliczną pieśń do Boga Ojca, komp. Troszla, a p. M. Szletyńska „Ave maris stella“ Procha. Mszę wykonał Gounoda (c-mol) w zwiększonym komplecie.

Przegląd polityczny.

P. Gladstone, wyrażając w poniedziałek wieczorem izbie gmin „swoje przekonanie“, że Turcja opuściła chwilę dla niej „politycznie wskazaną“ do interwencji w Egipcie, i że dzisiaj nie można już liczyć, aby takowa przysłała do skutku, nie znał jeszcze rezultatu posiedzenia konferencji stambulskiej, która odbywała się równocześnie w Terapii pod przewodnictwem Saida baszy. Telegram do niósł nam wczoraj, że Turcja oświadczyła gotowość

wysłania wojsk do Egiptu, jeżeli Anglja wycofa swoje. W. Porta występując z taką propozycją, zapewne nie ludziła się, aby mocarstwa zachodnie, a zwłaszcza Anglja, w dzisiejszym stanie rzeczy zgodziła się na krok, któryby ogłosił Europie bankructwo jej polityczne, a Wschodowi bankructwo siły i uroku, jaki dotychczas wywierała na wyobraźnię orjentalną korona cesarzowej indyjskiej. Zapewne chodziło W. Portcie tylko o zawarowanie swego stanowiska prawnopolitycznego i zastrzeżenie, iż tylko interwencja sultana, jako zwierzchnika Egiptu, jest prawowita. Inaczej przypisałoby wypadło dyplomatom tureckim chorobę idealizmu, pozwalającą zwątpić o ich pocztytalności umysłowej.

Oświadczenie Porty tem mniej ma pod sobą gruntu realnego, iż dokonane w niedziele z rozkazu admirała Seymoura aresztowanie dowódcy jachtu tureckiego, który przybył ze Stambułu do Aleksandrii, Raghjiba, naprowadziło władze wojskowe angielskie na ślad wielce kompromitującej korespondencji Arabiego baszy z wielu osobami dworu sultanańskiego, jego przyboocznej kancelarii, tudzież komitetu panislamiteznego w Stambule. Depesze i listy znalezione u Raghjiba mają stwierdzać wprost porozumiewanie się sultana z dyktatorem egipskim w duchu wrogim dla Anglii. Wskutek tego zapewne przecięto komunikację telegraficzną między Egiptem a Konstantynopolem. Całozachowanie się sultana wobec konfliktu egipskiego — nie pomijając nawet wielce dwuznacznej misji „pojednawczej“ Derwisza baszy — usprawiedliwiałoby dostatecznie podejrzenia, które teraz miały się wymownie potwierdzić. W tym zwrocie rzeczy niepodobna przypuszczać, ażeby Anglja przyjęła choćby współudział wojsk tureckich, nie mówiąc już nawet o akcji ich samoistnej.

Z każdym dniem akcentuje się mocniej odosobniony charakter wyprawy angielskiej. Opinia publiczna we Francji, a zwłaszcza ludność wiejska, zżyma się na samą myśl wojny. Dzisiejsi kierownicy rządu francuskiego nie mieli niegdyś dosyć słów potępienia na wyprawy Napoleona III do Syrii, Meksyku i Kochinchiny; dzisiaj nie przystoi im wbrew prądowi powszechnemu łamać groty o wy-

prawę równie awanturczą nad Nil. To też pod naciskiem opinii publicznej p. Freycinet wyrzeka się wszelkiej myśli kooperacyjnej na wielką skalę w Egipcie, i zamiast 40 milionów fr. kredytu, żąda tylko 9 1/2, zastrzegając się wobec parlamentu wyraźnie i stanowczo, iż wojska francuskie ograniczą się na obsadzeniu kilku północnych punktów kanału Sueskiego, a do Kairu za żadną cenę nie pójdą.

Zdawałoby się, że p. Freycinetowi nie chodzi już nawet o kanał Sueski, a tylko o kontrolę, wykonywaną z pobliza nad anglikami, o uskarbienie sobie prawa do wyrzeczenia przy końcu akcji słowa, które mogłoby silniej zaważyć na szali mocarstwa, uczestniczącego w dziele militarnem. Ażeby wpływ i znaczenie tej kontroli europejskiej nad Anglja podnieść, Francja proponuje współdziałanie Włoch, które wszakże cofają się dzisiaj, widząc, że to nie na spacer morski, ale na długą i determinacyjną zanoszą wojnę. Francja wysłała przeto, według oświadczenia, złożonego w poniedziałek izbie przez ministra marynarki, admirała Jauréguiberry, co najwyżej 8,000 wojska. Reszta przypada wyłącznie na Anglję; wątpić w takim razie należy, aby projektowany przez nią korpus 20-tysięczny wystarczył. Arabi basza zwołał rodzaj pospolitego ruszenia i poczynił działać niebawem zfanatyzowaną masą.

Akcja wojenna nie rozpoczęła się jeszcze na wielką skalę, ale walka rekonesansowa z d. 22 b. m. pod Deria Mihalla i utarczka dosyć zacięta przy zajęciu w d. 24 b. m. przez anglików Rameh, otwarły już szranki bojowe. Odwrócenie kanału Mahmuda przyspieszy zresztą akcję, gdyż Aleksandria posiada już wody tak mało, iż poczęto ją wydzielac racjami. Siły wszakże lądowe jen. Alisona, wynoszące około 3,500 ludzi, nie pozwalają mu atakować wybornej, od frontu i na bokach wodą bronionej pozycji Arabiego pod Kafr-el-Dauar. Ponieważ zaś korpus ekspedycyjny wypływa z Anglii dopiero d. 4 i 9 sierpnia, nie zdziwiłoby nas, gdyby Arabi rozpoczęli akcję zaczepną, zwłaszcza, że w forcie Abukiru stoi załoga 1,600 egipcjan, którzy mogliby odegrać pożądaną dla Arabiego rolę na flankach angielskich.

Raport przesłany admiraliej przed admirała Seymoura oblicza straty angielskie w dniu bombardo-

KARZEŁ DYPLOMATY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

przez

T. T. Jeża

TOM II.

(Warszy ciąg. — Patrz № 165.)

Takim był rozpraw punkt wychodni. Nie gadano o czem innym.

— Króla nam potrzeba!...

— A kogo na króla?...

— Chyba nie kogo innego, jak księcia Gaweńskiego...—odpowiedział wojski.

— Krasowscy Gaweńskiego na tron prowadzą!...— ktoś krzyknął.

— Nie wszyscy!... — odkrzyknął ze szlachty jeden. — Słepowrony!...

— I Słepowrony!... — podchwycił imię Ignacy. — Kiedy zgoda, to niechże już we wszystkim zgoda będzie!...

Wzniesiono księcia Gaweńskiego zdrowie i wypito takowe jednozgodnie.

Ubito przeto dwie sprawy za zamachem jednym: sprawę prywatną i sprawę publiczną. Zawiazala się jeszcze i trzecia, która się zagaiła pomiędzy braćmi, podczas kiedy oni z sadu onego do Krasowa wracali. Zapoczątkował ją Janek.

— Czy znasz ty, bracie — odezwał się — Piotra Krasowskiego?...

— Juźci... syn Ignacego...
 — Co trzymasz o nim?..
 — Hm?... cóż!... Młodzieniec stateczny; szkoda jeno, że fałszem zarazyony...
 — A gdyby się z zarazy wyleczył?..
 — Uhm... Pochwaliłbym mu to...
 — I nie wzdragałbyś się dziewczyny twojej za niego wydać?..
 — Czybym się wzdragał?... A cóż znów!... Za dyssydenca stanowczo isćbym jej nie pozwolił; za katolika jednak, za szlachcica dobrego, za człowieka statecznego... ona by chyba isć się wzdragała, nie ja wydać ją...

Janek na tem rozmowę urwał; gdy zaś do Krasowa przyjechali, gdy się z domownikami przywitani, gdy z tego co zaszło sprawę dokładną zdali, na synowicę najmłodszą palcem kiwnął, na stronę ją wziął i do ucha jej wyrzów kilka szepnął.

— Stryjaszku!... — krzyknęła dziewczyna, zacerwieniwszy się po uszy same. — Czy to być może?...

— Powiadam ci, że tak jest... Henryk d'Anjou zostanie królem polskim, a ty zostaniesz Piotrową Krasowską... Chyba... — dodał.

— Co, stryjaszku?...

— Że nie chcesz tego?...

Dziewczyna, zamiast odpowiedzi, stryja na ręce pochwyciła i, ściskając go a całując, po izbie się z nim w kółko wykrcęcała.

ROZDZIAŁ XLVII.

Zawikłania idą ku rozwiązaniu.

Niedługo nasz Janek w Krasowie popasał. Wyciągnęli go ztamtąd Zborowscy. Pojechał do Sandomierza, do wojewody, który, u siebie dawszy mu

kwatere główną, wysyłał go do panów, na zjazdy, po tak zwanych okazjach, to jest, zgromadzeniach szlachty na imieniny, na wesela, na chrzciny i na pogrzeby. Nigdy Janek nie znajdował się w ruchu podobnym—nigdy tyle nie jeździł i nie gadał. Miał przeciwników w agentach austriackich, licznych i zręcznych, ale miał nad nimi wyższość w tem, że był karlem rozumnym. Połączenie dwóch tych przymiotów uderzało umysły. Karły bywają niekiedy dowcipni — pospolicie, złośliwie dowcipni; on zaś miał rozum, zacerpnięty z ksiązek i wzmocniony zwidzeniem świata, obserwacją, rozmyślaniem. Oddziaływał przeto zarówno na ludzi światłych, których Polska posiadała wówczas liczbę niemałą, jakoteż na prostaczków, z których składała się czarniawa szlachcka. Pierwsi znajdowali w nim człowieka poglądu jasnego, umiejącego wynaleść tak w przeszłości jak wteraźniejszości argumenta racjonalne do przekonania o potrzebie sprzymierzenia ścisłego Polski z Francją; drudzy dziwili się mu i wierzyli; jednym zaś i drugim razem służył za źródło informacyjne, co się tyczy osobistości kandydata francuskiego.

W tym ostatnim, wielce drażliwym punkcie, Janek nasz rozwijał talent dyplomatyczny rzeczywiście, podporządkowując osobistość kandydata pod istotę kandydatury i uciekając się w potrzebie do wywodów ślizkich, bo sprzeciwiających się aksjomatom uznanym i przysłowioowo w umysłach ufundowanym. Jednym z wywodów tego rodzaju był ten, iż utrzymywał, jakoby, chociażby ksiązek d'Anjou był człowiekiem ułomnym bardziej, jak należy, te ułomności jego zneutralizuje tron polski.

— Nie miejsce człowieka zdobi, ale człowiek miejsce...—odpowiedziano mu na to.

— Kto z kim przestaje, takim się sam staje—odparł

wania Aleksandrji na 5 zabitych i 28 rannych, z których kapitan Jackson już umarł w szpitalu.

Zatrważająco brzmiał telegram nasz wczorajszy z Wiednia o ponowieniu się nieporządków w Hercegowinie. W ostatnich dniach pojawiły się istotnie wzdłuż granicy czarnogórskiej drobne oddziały powstańcze nad górą Perusiczą, w lesistych wadłach Tientisty, nad Tara w okolicy Celebie i na południu Foczy. Stoczono nawet parę utarczek niekrwawych. Nowe to grupowanie się hajduków hercegowińskich w drobne hufce, kryjące się w przesmykach i rozpadlinach górskich, przypisać może wypadnie zbliżaniu się w tamte strony komisji poborowych, które dopełniały dotąd wśród zupełnego spokoju swej czynności w północnych okolicach Bośni a obecnie przenoszą się w stronę, kędy wrzała niedawno walka powstańcza. Nie obojdzcie się tu z pewnością bez oporu, ale wątpimy, aby po nieprzebołanych jeszcze gorzkich zawodach ostatniej gerylasówki hercegowińcy lub krywoszanie zapragnęli znowu próbować szczęścia wojennego, które zdradziło ich ostatniej wiosny.

Br. Z.

W sprawie kredytu dla drobnych ziemian.

W sferach rządowych poruszoną została sprawa uprzystępnienia kredytu drobnym gospodarzom, włościanom, w instytucjach wzajemnego kredytu. Ważną tę kwestję postawiono w ten sposób, iż pożyczki mogą zaciągać całe gminy, nie należące do towarzystwa, a więc i nieodpowiadając za jego straty.

Sprawa ta w naszych stosunkach posiada niezaprzeczone pierwszorzędne znaczenie.

Kraj nasz jest przeważnie rolniczy. Ludność, rolnictwu poświęcona, wynosi przeszło 75%, a w tej liczbie poważną cyfrę przedstawiają włościanie. Na 10 milionów morgów własności większej wypada u nas 8 milionów morgów własności drobnej. Sprawa więc uprzystępnienia kredytu jest poniekąd sprawą bytu tej własności.

Ze drobne gospodarstwa potrzebują pomocy kredytowej, o tem przekonują choćby pobieżny przegląd obecnych stosunków.

Dziś, średni obszar osady włościańskiej wynosi 12-5 morgów, a osady drobne, tj. nie przechodzące 6 mrg., stanowią 36% ogółu osad włościańskich. Naturalny przyrost ludności wpłynie z czasem na znaczne przekształcenie powyższych stosunków. Ażeby więc zneutralizować ten wpływ, należy współdziałać dążności włościan do nabywania odpadków dworskich i drobnych parceli, ile razy nadarzy się sposobność kupna. Dążność ta jest niezaprzeczenie. Tylko, że brak kapitału częstokroć staje na przeszkodzie do jej urzeczywistnienia.

Z podanej wyżej średniej przestrzeni osad włościańskich widzimy, że Towarzystwo kredytowe ziemskie nie może przyjść im z pomocą kredytową. Minimum gruntu, na jakie może być przez Towa-

rzystwo udzielona pożyczka, wynosi 90 mrg., a takiego właśnie obszaru rzadko kiedy dosięgają gospodarstwa włościańskie.

Trudność tę możnaby jednak pokonać. Przynajmniej wskazówkę w tej mierze daje nam poruszona w Petersburgu sprawa kredytu, o której mówiliśmy wyżej.

Nie mogąc udzielać pożyczek na osady pojedyncze, Towarzystwo mogłoby udzielać je na grunta gminne, będące własnością grupy gospodarzy.

Nie przedstawiałyby to wielkiej trudności, ile, że podobna forma własności istnieje u nas od czasu reformy.

W chwili, gdy zatwierdzono tabele likwidacyjne, 424,727 osad posiadało 5 1/2 mil. morgów. W tej liczbie znajdowało się wówczas 434,367 mrg. gruntów gminnych, które tym sposobem stanowiły prawie 8% całej przestrzeni własności włościańskiej.

Dziś nie wiemy, o ile zmieniły się te stosunki. Ze jednak obecnie liczba osad powiększyła się do 685,605, a przestrzeń ich przeszło do 8 1/2 mil., możemy więc przypuszczać, że i cyfra gruntów gminnych również się powiększyła. Zresztą, choćby nawet powiększenie to nie wpłynęło na zmianę powyższego stosunku procentowego, zawsze będziemy mieli 8% gruntów gminnych.

Otóż tę przestrzeń kwalifikujemy do pożyczek w Tow. kr. ziem.

Zresztą, nie tylko grunta gminne ułatwić mogą Towarzystwu udzielanie pożyczek. Obecna trudność kredytu włościańskiego z powodu wysokiego dla osad minimum gruntów, mogłaby też być pokonana przez otwieranie kredytu grupie włościan.

Myśl tę rzucaamy pod rozpatrzenie władz Towarzystwa, w nadziei, że takowa zostanie należycie przez nie roztrząśniona.

Nie wątpimy też, że gdyby została przyjęta przychylnie, mogłaby w praktycznym zastosowaniu wydać zbawienne owoce.

Ramy dziennikarskiego artykułu nie pozwalają nam bliżej rozwinąć rzuconego tu projektu. Podane jednak cyfry są, zdaniem naszym, dostatecznym argumentem na korzyść nowej kategorii pożyczek.

W jaki sposób ukształtują się stosunki włościan, zaciągających pożyczki na grunta gminne, jest to już sprawa drugorzędna. Rozwiązanie jej przeprowadza bezwzględnie najskuteczniej sami włościanie. Grunta gminne ulegają kontroli całej gminy i są przez nią administrowane. Dają więc dobrą rękojmię produkcyjnego użycia pożyczek. Obecny zaś ich stan, o ile sądzić można z urzędowej statystyki gminnej, utwierdza nas w powyższym projekcie.

Poprzestajemy dziś na tem pobieżnym skreśleniu wniosku pod adresem władz Tow. kr. ziem. Na innym miejscu podamy jego obronę w szerszych ramach.

F. Ol.

Reżyserja z wyboru.

—B— Przed paru dniami podaliśmy jako luźną wiadomość pogłoskę krążącą w sferach teatralnych

o zamiarze wprowadzenia, jakoby z inicjatywy dyrekcji, zasady wyborów przy obsadzaniu wakujących posad reżyserskich.

Według tej wersji reżyserowie nie byłiby odtań mianowani wprost przez dyrekcję, ale z pomiędzy kandydatów przedstawionych przez artystów.

Nie wiemy o ile ta innowacja jest na serio projektowaną przez dyrekcję, ale wiemy, że się o niej mówi jak o postępowym ulepszeniu między publicznością i dlatego uważamy za stosowne poświęcić jej parę uwag.

Jako główne motywa przemawiające za reformą, podawane są dwa względy: uznana wszędzie zbawienność zasady samorządu i potrzeba oparcia stosunku między reżyserem a artystami na podstawie harmonji, zgody i wspólnego wspierania się w pracy.

Jesteśmy zwolennikami zasady samorządu w jak najszerszym jej zastosowaniu do życia publicznego i do wewnętrznego ustroju różnych instytucyj—ale teatr uważamy za instytucję tak od innych odrębną, że wielkie mamy wątpiwości co do skuteczności w niej zasad, które gdzieindziej tak zbawienne wydają owoce.

Kolegjalność, wybory, docentralizacja władzy są to wszystko bardzo piękne hasła wszędzie, gdzie instytucja może być organizowaną na zasadach demokratycznych; ale, zdaniem naszym, niema ni mniej demokratycznego od teatru, sama bowiem sztuka, artyzm, talent są pewną arystokracją wyradzającą w świecie teatralnym aspiracje, pragnienia i ambicje, które nie dopuszczają zasady równości, ani dadzą się ująć w jakiegokolwiek demokratyczne urządzenie.

Jeżeli autonomia trudną jest do wprowadzenia w teatrze w ogóle, uważamy ją za niemożliwą w teatrze warszawskim, gdzie dotąd występowała faktycznie i dała się we znaki pod formą anarchji.

Istnieją za granicą sceny, które się same rządzą i nawet praktykują u siebie wybór reżyserów; ale autonomiczny ów zarząd wynika z natury ich organizacji; takie teatry są ogólną własnością kompanji aktorów, z których każdy ma własny interes w pomysłnym rozwoju sceny i dbając o swoje dobro, przyczynia się zarazem do dobra całego towarzystwa.

U nas, jak wiadomo, rzecz się ma inaczej: gdzieś we mgłach jest sztuka, której interesów nikt nie broni; trochę niżej w widomej apoteozie jest dyrekcja, która najeździe zmuszoną jest lawirować między interesami sztuki a względami finansowo-administracyjnymi; jeszcze niżej, zupełnie już na ziemi, są artyści, którzy targując się z dyrekcją o własne wygody i przywileje, z każdym dniem więcej zapominają, że istnieją jakieś wyższe interesa sztuki i artysty.

Trzeba szczęśliwego, prawie niemożliwego zbiegu okoliczności, żeby te trojaki interesa zgodziły się z sobą i żeby ta zgoda wyszła na dobre scenie.

Otóż spodziewać się takiej harmonji od samorządu w teatrze jest według nas złudzeniem, którego skutki wkrótce by się uwidoczniły w większym niż dotąd rozprężeniu.

wnet. Książę Andegaweński w Polsce, śród polaków, na polskim tronie, będzie, być musi takim, jakiego nam potrzeba: pozbędzie się wad, jakie ma, nabędzie zalet, jakich mu nie dostaje...

Uciekając się do sposobów takich, nie stawiał się w sprzeczności z sumieniem, był bowiem głęboko przekonany o potrzebie, doniosłości wielkiej i korzyściach przyniesionych pomiędzy Polską a Francją. Punkt ten uważał za niezmiernie ważny, za górujący ponad wszelakie osobistościowe względy. Z czystym przeto sumieniem łagodził rozpuszczane przez agentów austriackich pogłoski o wadach charakteru Henryka i przysposabiał dla niego grunt, neutralizując zabiegi, jakie czynił książę Cyrus i współpracownicy jego na rzecz arekycję Ernesta i pomagając dzielnie Piotrowi Zborowskiemu, który wziął na siebie utrzymywanie stosunków z Francją, a raczej, z biskupem de Montluc. Wojewoda sandomierski, wnet po odjeździe pana de Balagny, wyprawił do Paryża dwóch młodych szlachciców, jako informatorów i jako przewodników przyszłego ambasadora.

W drugiej połowie sierpnia nadeszły do Polski wieści o dwóch zdarzeniach: o wyprawieniu ambasadora i o nocy św. Bartłomieja—pierwsza pomyślna, druga okropna, fatalna, do ziemi przybijająca, tak dalece niepomyślna, że wojewoda, wezwawszy Janka do siebie, spotkał go z rękami załamaniem i ze słowami:

—Widzisz!... wszystko przepadło i Zborowscy się tylko na sztych, na wytykanie palcami wystawili...

I Janek głowę zwiesił, lecz podniósł ją po chwili i odrzekł:

—Spotkało to hugonotów...

—A ja co?... —podechwycił wojewoda—nie hugo-

nota?... Głowa stronnictwa dyssydentów... a przynajmniej—dodał—z głów jedna... miałbym na tron polski prowadzić tego, co w krwi dyssydentów francuskich ręce maczał?...

—Czy dyssydentów?... —zapytał Janek.

—Ano... Wiesz przecie co się w Paryżu stało...

—Wiem, że hugonoci naradzali się i pisali o urzędzeniu we Francji rzezyserji takiej, która by się bez króla obchodziła...

—Czy tak?... —Zborowski na to.

Janek słowa swoje poparł przytoczeniem faktów autentycznych.

—Hm?... —mruknął wojewoda.

—Religją przeto—ciągnął Janek—osłaniał się zamiar występny, obalenia władzy postawionej przez Boga...

—Hm?... —mruknął wojewoda powtórnie, zamyślając się.

—Waszmość przeto, mości wojewodo, prowadząc na tron polski księcia d'Anjou, złożysz jeno dowód, jako nie masz spólnego ze stronnictwem, zdolnym do żywienia zamiarów tak występnych... występnych we Francji zwłaszcza, gdzie tron wybieralnym nie jest...

—Tak... hm... to prawda... —rzekł wojewoda przekonany.—Byle jeno biskup de Montluc przybył jaknajprędzej...

Biskup, podróz którego, w przejeździe tak przez Francję, gdzie go, jako stronnika hugonotów, o mało nie zamordowano, jako też przez Niemcy, gdzie więzionym był, jako stronnika królewskiego, odbywała się śród przeszkód ogromnych, zwlekał przybycie swoje. Tygodnie, miesiące mijały na czekaniu na niego—tygodnie, miesiące, które przeciwnicy kandydatury francuskiej wyzyskiwać umieli za pomocą pogłosek, listów odręcznych i broszur i pamfle-

tów, sposobów tych wszystkich, jakie się obecnie w razach podobnych używają, z wyjątkiem jednego: polemiki dziennikarskiej. Dzienniki milezały, dla powodu o ile prostego, o tyle naturalnego:—nie istniały. Miejsce onych zajmowały komunikacje ustne, które pełniły funkcję swoją żwawo i zapałem.

Ogromnie musieliśmy dużo papieru zużyć, gdybyśmy isć chcieli krok w krok za bohaterem naszym i opisywać czynności jego na drodze zabiegów o koronę polską dla Henryka Walezjusza. Powiemy krótko: był to deptak istny, do którego dostał się ten człowieczek mały i w którym siedł, szedł, bez chwili spoczynku, przerzucając się co chwila z punktu Polski jednego na drugi, często oddalonego jeden od drugiego o mil kilkadziesiąt. Był tu, jawił się ówdzie—spadał niekiedy pośród szlachtę niespodziewanie i improwizował obrady, na których, ze stoła, z beczki, z ram okna, głos zabierał, perorował, dowodził, poetów łacińskich cytował, greckimi filozofami się świadczył i aplauz zyskiwał. Co w nim szczególnie uderzało i co dla niego umysły pozyskiwało, to wzrost jego. Tam zwłaszcza, gdzie go po raz pierwszy oglądano, słuchano go z tą uwagą, która dla słów mówcy trwałość zapewnia. Zapamiętywano słowa jego lepiej, aniżeli słowa listów odręcznych, broszur i pamfletów—analizowano je i komentowano. Powtarzał się ustawicznie— rzecz prosta—inaczej być nie mogło: że jednak, jak dzienniki, tak stenografowie nie egzystowali w czasach owych, uchodziło mu to bezkarnie. Co powiedział w Sandomierzu, z zajęciem równem słuchało się w Lublinie, w Warszawie, w Kaliszu, w Krakowie.

Zabiegi bowiem o koronę zaprowadziły go i do Krakowa.

(D. c. n.)

Bo rozważmy naprzód kto powinien być wybranym na reżysera, a kto byłby wybranym.

Jeżeli na pierwszym planie postawimy dobro sceny, to powinien być wybranym reżyser zdolny, energiczny, sprężysty, nie ustępujący fantazjom, i sam niezależny od kaprysów, stawiający wyżej interes teatru od interesów aktorów.

Czyż takiego wybiorą, czy mogą u nas wybrać aktorzy?

Nie ludźmy się co do tego i bądźmy pewni, że wybiorą przede wszystkim reżysera wygodnego, to jest takiego, który nie będzie się kusił o ukrócenie wyryków samowoli, który zdolnym się okaże do schlebienia wszelkim zachęciom, ambicyjkom i prywatnym widokom zarówno przy rozdawnictwie ról, przy układaniu repertuaru jak i przy następczaniu najłatwiejszego zarobku, który wreszcie sam będąc zaszczyconym wyborem, zaciągnie względem swych wyborców zobowiązania, i świadomy swej zależności, a pamiętający na przyszłe wybory poświęci wszelkie wyższe interesa dla utrzymania się na miejscu i dla zjednięcia sobie nadal adherentów.

Wytworzeni na tej zasadzie reżyserowie zupełnie zmieniają swój charakter i stosunek do dyrekcji: zamiast organów dyrekcji, przeznaczonych do wypełniania jej poleceń i planów, stają się mandatarjuszami interesów czyli wyrażając się stylem parlamentarnym, swobód i praw aktorskich.

Otóż wiemy co są te swobody i prawa aktorskie, bo oddawna już w naszym teatrze na pierwszy plan wychodzą tylko prawa a na ostatni odsuwają się obowiązki.

Wiemy, że na drodze zastarzanych nadużyć i przez zupełne rozluźnienie wszelkich węzłów karności te rzekome prawa swobody, przywileje wyrodziły stan rzeczy, który jest więcej niż samorządem, bo samowolą.

Wątpimy więc aby dyrekcja chciała nadać temu stanowi rzeczy legalną sankcję, powołując legalnych jego reprezentantów do kierowania sprawami teatralnymi. Wątpimy tem bardziej, że w krótkim czasie znalazłaby się sama w niernormalnym do swoich reżyserów stosunku.

Łatwo bowiem jest usunąć niedogodnego czy nieodpowiedniego, ale przez siebie mianowanego reżysera; nierównie trudniej pozbyć się wybrańca całej zwartej w obronie swoich wygód korporacji, mandatarjusza który czując swoją zawisłość od wyborców, nie omieszka oprzeć się na nich, dla wykazania swej niezależności względem dyrekcji i przewodzenia opozycji zgubnej dla interesów sztuki.

I dlatego nie rozczuła nas także drugi względ popierający jakoby projektowaną reformę, względ zgody, harmonii między reżyserem i artystą wspólnego wspierania się w pracy.

Co do tego nie mamy również najmniejszych iluzji; taki reżyser jeszcze się u nas nie urodził i nie urodzi się dopóty, dopóki nie ocknie się na nowo w artystach zdrzemnięte poczucie obowiązków, zamilowanie sztuki i bardziej obywatelskie dla losów polskiej sceny zainteresowanie.

Nim to nastąpi, niech reżyser zostanie jak dotąd wykonawcą władzy dyrekcji, która w dzisiejszym stanie teatru musi sama jedna, niekiedy wbrew wszystkim, bronić interesów sceny i sztuki.

Kwestja burz.

Łato tegoroczne można śmiało nazwać burzliwym. Wiedzą dobrze nasze ulice, przechodnie i właściciele lub mieszkańcy piwnic, że rzadko kiedy niebo na miasto nasze takie potopy zsyłało.

Ważny dane meteorologiczne, a dowiemy się faktów szczegółowszych.

Mamy przed sobą cyfry wykazujące ilość wody spadłej w miesiącach: maju, czerwcu i lipcu aż do południa dnia wczorajszego. Liczby te oznaczają wysokość wody w milimetrach, to znaczy, że gdyby woda nie spływała do Wisły, gdyby nie wsiąkała i gdyby nadto powierzchnia Warszawy była zupełnie równą, to każdy z deszczów niżej wymienionych, pokryłby ją warstwą wody na grubość tylu milimetrów, ile następujące cyfry wykazują.

Powiemy nawiasem, iż opuszczamy tu kilka drobniejszych cyfr i że to, co się w potocznej mowie średnim deszczem nazywa, daje mniej więcej 3 milimetry wody.

Deszcz pokryłby miasto warstwą grubą na milim.

Maja 5-go	1.0
6-go	2.6
8-go	10.1
14-go	4.8
15-go	1.4
16-go	4.1
17-go	8.2
20-go	6.9
22-go	3.9

Maja 25-go	7.8
27-go	2.6
53.4	
Czerwca 8-go	6.5
9-go	11.8
10-go	3.8
11-go	1.2
13-go	4.2
15-go	9.1
16-go	2.7
19-go na 20-go	7.2
22-go	2.0
26-go	3.2
28-go	6.9
29-go	4.4
30-go	2.9
64.9	
Lipca 8-go	2.7
12-go	1.8
17-go	1.9
18-go	39.3
21-go	6.5
26-go	53.3
105.5	

Dodawszy cyfry z trzech miesięcy otrzymamy:

w maju spadło	53.4 milim.
w czerwcu	64.9 "
w lipcu (do 26-go)	105.5 "

Razem więc przez trzy miesiące . . . 223.8 milimetrów wody spadło na Warszawę.

Ktoby chciał wiedzieć ile spadło na Warszawę kwart (litrów) wody podczas ulewy z 18-go lub 26-go lipca, albo też ile jej spadło w ogóle przez trzy miesiące, może to łatwo obliczyć, wyobraziwszy sobie Warszawę jako naczynie, którego dno ma powierzchni 1,575 hektarów (hektar = 10,000 metrom kwadratowym), napełnione wodą do wysokości tylu milimetrów, ile danemu deszczowi w powyższym wykazie odpowiada.

W lipcu dawno już u nas tyle wody nie spadło. Jak widzimy w *Pamiętniku fizjograficznym*, tylko w 1861 roku spadło 138 milimetrów. Może i w roku bieżącym dopełni się ta liczba, bo to przecież jeszcze nie koniec lipca.

Wogóle w ostatnich latach powietrze jakoś się rozszalało. Nawalne, które od lat kilku takie szkody zrzadzają w Europie, zaczynają zakrawać na chorobę chroniczną. Rzecz naturalna, iż aby dojść do wniosku, że liczba burz wzrosła w ostatnich latach, trzeba mieć bardzo rozległe dane statystyczne, których nie posiadamy. Ale wniosek taki, na pierwszy rzut oka wyprowadzony, zdaje się być bardzo prawdopodobnym, zważywszy, iż siedmiolętna obserwacja p. Feye w lasach księstwa Lippe-Detmold, obejmujących obszar 20 mil kwadratowych, dowodnie wykazała, iż tak liczba nawalnych, jak i uderzeń pioruna corocznie się wzmagają.

Jeżeli tedy tak jest, to należałoby na tę kwestję, dotychczas tak pomijaną, zwrócić nieco bacniejszą uwagę, aby się ustrzedz od szkód na mieniu, życiu ludzkim i dobytkach cywilizacji.

W kilku ostatnich numerach *Wszczęświata* znajdujemy artykuł p. Kusztelana, sekretarza Towarzystwa przyjaźni nauk w Poznaniu, poświęcony rozbirowi znaczenia i systemów urządzania gromochronów. Autor zestawia tu najuowsze zdania o tym przedmiocie i daje materiał, z którego można wyprowadzić kilka bardzo pożytecznych wniosków.

Nie możemy iść za biegiem całego wątku treści; ograniczymy się tylko na główniejszych rezultatach ostatecznych, o których wiadomość powinna się w jaknajszerszych kółkach rozpowszechnić.

Przedewszystkiem uważać należy za rzecz pewną, iż gromochron chroni od burzy budynki. Wszelkie więc budynki narażone na pioruny, a mianowicie stojące w odosobnieniu lub wyższe nad inne, powinny być zaopatrzone w gromochrony. Przeszreń, która konduktor ochroni może, nie jest nieograniczoną. Oznacza ją koło zakreślone promieniem dwa razy większym od wystającego nad dach końca konduktora. I tak: budynek 64 łokcie długości mający, może być zupełnie dostatecznie zabezpieczony dwoma konduktorami po 8 łokci wysokości, stojącymi od siebie w oddaleniu 32 łokci.

Cena konduktora, która dotychczas odstępczała wielu przezornych od zastosowania tego środka zapobiegawczego, staje się na zasadzie zdania najznakomitszych fizyków (Helmholtza, Siemens'a i t. d.) o wiele przystępniejszą, gdyż bynajmniej nie potrzeba używać końców złotych lub platynowanych, lecz dość jest, aby cały konduktor był zrobiony z żelaza cynkowanego.

Główna rzecz polega na tem, aby konduktor, zrobiony z pręta lub liny drucianej, miał w przecięciu nie mniej jak centymetr kwadratowy, i aby był doskonale połączony z dobrze przewodzącą elektryczność warstwą ziemi. Część zanurzona w ziemię powinna być zakończona płytą żelazną łaną lub cynkowaną kątą, przynajmniej metr kwadratowy powierzchni mającą, a nadto ta płyta

powinna być pograżona w ziemię wilgotną. Najlepiej jest aby sięgała aż do wody podskórnej, co się da najlepiej urządzić przez pograżenie konduktora w studni. Głębokość, do jakiej ma sięgać konduktor w ziemi, nie powinna być mniejszą od pięciu metrów.

Dachy metalem kryte, oraz większe masy metalu w budynku, jako to: rury wodociągowe i gazowe, powinny być elektrycznie z konduktorem połączone. Akademia berlińska zwraca uwagę na tę okoliczność, że połączenie rur gazowych i wodociagowych z przewodnikiem do ziemi wtedy tylko może być pożyteczne, gdy te rury są spojone metalem nie zaś pakułami. W przeciwnym zaś razie połączenie takie nie tylko pożytku nie przyniesie, ale jeszcze na niebezpieczeństwo budynek narazi.

Dr Haepke, autor „Przyczynków do fizjografii burz,” pracy, którą meteorologowie uważają za znakomitą, a z której pochodzi podana na wstępie obserwacja o liczebnym wzroście nawalnic, zastanawia się nad przyczynami tego wzrostu i dochodzi do przekonania, że jest on rezultatem zmniejszenia się ilości wód i lasów, które uważać należy za regulatory burz. Oprócz tego, zmniejszając ilość drzew w pobliżu siedzib ludzkich, pozabawiamy się naturalnych gromochronów, które ściągają na się często całą potęgę burzy elektrycznej. Na tej zasadzie Haepke radzi, aby obok konduktorów, pielegnowano też dla ochrony drzewa, szczególnie około budynków wiejskich. Cztery topole, w bliskości rogów domu postawione, powinny w zupełności zastąpić dobry konduktor. Topole piramidalne są może do tego celu najodpowiedniejsze, gdyż rosną bardzo wysoko, a przytem widoku nie zasłaniają. Zauważyć tu należy, iż drzewa powinny stać w pewnym od domu oddaleniu, aby z nich błyskawica na dom przeskoczyć nie mogła.

Wreszcie radzi autor gasić ogień w kuchniach i kominach podczas burzy elektrycznej. Żalować wypada, że, czy autor, czy też sprawozdawca nie uzasadnił potrzeby tego środka. Zapewne opiera się na danych statystycznych.

W zakończeniu dr Kusztelan wyraża usprawiedliwione życzenie, aby i u nas zaczęto gromadzić materiały do statystyki burz. Życzeniu temu staje się już w części zadość, gdyż na wezwanie astronoma Kowaleczyka, opublikowane kilka miesięcy temu w *Wszczęświacie*, znaczny już poczet obywateli, a nawet dam, zbiera i nadsyła do redakcji wiadomości o wybitniejszych zjawiskach, które p. Kowaleczyk dla wyprowadzenia ogólniejszych wniosków uporządkuje i opracowuje.

Czytelników bardziej interesujących się kwestją burz odsyłamy do numerów: 14, 15 i 16 *Wszczęświata*.

Bronisław Rajchman.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

W *Praw. wiestn.* ogłoszona została nowa ustawa, dotycząca opłaty za banderole na wyroby tabaczne. Według niej, od funta tytoniu pierwszego gatunku opłacać się ma 60 kop.; od funta drugiego gatunku—36 kop.; od funta trzeciego gatunku—12 kop. Od funta tabaki—37 kop. Od 100 cygar pierwszego gasunku—80 kop.; drugiego—30 kop. Od 100 papierosów pierwszego gatunku—15 kop.; drugiego—7½ kop. Od funta machorki—4 kop. Za patenta roczne na prawo wyrobu i sprzedaży tytoniu będzie pobierany od fabryk tytoniu we wszystkich miastach Królestwa Polskiego 300 rs. Ustawa otrzyma moc obowiązującą z dniem 13-yim stycznia 1883 roku.

Projekt budżetu kasy kontroli służących prywatnych zyskał zatwierdzenie Głównego naczelnika kraju. Według świeżo zatwierdzonego budżetu, ogólny dochód kontroli służących w roku bieżącym wyniesie rs. 21,320. Z sumy tej rs. 7723 służy na utrzymanie biura instytacji, 2300 rs. na opłatę lokalu, a 90 rs. zwracane bywają szpitalom za leczenie służących. Oprócz tego kontrola dopłaca corocznie rs. 4500 na utrzymanie domu przytułku i pracy za rogatkami wolskimi, która to suma, ze względu, iż wspomniany dom jest zniesiony, obraca się na utworzenie funduszu na urządzenie przytułku dla sług starych i biednych. Remanent pozostały po pokryciu wszystkich dochodów również się obraca na pomnożenie wyrażonego powyżej funduszu.

Władza miejska wezwała dziewięciu wybitniejszych majstrów ciesielskich do współubiegania się w dniu 5-yim sierpnia o budowę parkanu drewnianego, około placu przeznaczanego na budowę stacji filtrów do nowego wodociągu, mającej się mieścić między ulicami Koszyki i Przedokopową, oraz koszarami jerozolimskimi. Długość parkanu ma wynosić około 6600 stóp bieżących angielskich, koszt zaś wzniesienia, według kosztorysu, rs. 13,068.

W szesnastu kasach groszowych wydano w pierwszym kwartale roku bieżącego 942 nowych książeczek, na które, tudzież na dawniejsze złożono rs. 13,109 kop. 83. Na żądanie 383 uczestników kasy wypłaciły rs. 1895

kop. 3, do głównej zaś kasy oszczędności przelano rs. 10,337 kop. 80. Od czasu założenia kas groszowych, t. j. od roku 1861, 27,248 uczestników wniosło rs. 334,327 kop. 80, z czego przesłano do głównej kasy oszczędności rs. 272,118 kop. 96.

= Zarząd drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej ogłosił wykaz towarów zalegających, dodając, iż towary te sprzedane zostaną przez publiczną licytację w dniu 1-ym sierpnia w ekspedycji towarowej stacji Praga drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej.

= P. J. Barszczewska utrzymująca prywatną 3-klasową szkołę żeńską z klasą przygotowawczą w Włocławku, otrzymała pozwolenie przemienienia swego zakładu w 5-klasową szkołę żeńską, z kursem gimnazjów żeńskich warszawskiego okręgu naukowego. P. L. Piękowski, utrzymujący prywatną 3-klasową męską szkołę w Siedlcach, pozwolono, w zamian tego zakładu, otworzyć w Łodzi prywatną 3-klasową szkołę męską z klasą przygotowawczą, z kursem odpowiednich klas gimnazjów męskich. P. J. Dziewulskiemu, utrzymującemu w Lublinie prywatną 1-klasową szkołę męską początkową, pozwolono otworzyć prywatną dwuklasową szkołę męską początkową. P. Cecylja Holandówna otrzymała pozwolenie na otwarcie w Łowiczu prywatnej izraelskiej 1-klasowej szkoły początkowej żeńskiej. P. Florentyna Glikselówna dostała pozwolenie na przekształcenie prywatnej 4-klasowej szkoły żeńskiej w Kielcach na 6-klasową żeńską pensję z kursem gimnazjów żeńskich warszawskiego okręgu naukowego.

= Przed kilkoma dniami zwracaliśmy uwagę na zwiększoną w mieście naszym liczbę wypadków wsieklizny psów i proponowaliśmy wyprawy czyszcicieli miasta na połów psów bez domu i pana.

Dziś w rozkazie dziennym p. oberpolicmajstra znajdujemy rozporządzenie, które złemu prawdopodobnie w wielkiej części zaradzi. Naczelnik policji warszawskiej zaleca, aby komisarz cyrkulu 5/6 powązkowskiego ściągając od czyszciciela miasta deklarację na piśmie, którąby tenże zobowiązał się niezależnie od cztery razy na tydzień prowadzonego systematycznie w godzinach rannych połowu psów, wysyłać ludzi swoich dodatkowo jeszcze dwa razy na tydzień i oprócz tego niemniej niż dwa razy na tydzień po południu w dogodną porę. Przytem czyszcicielowi zalecono szczególnie zwracać uwagę na miejscowości, gdzie zbierają się psy bezdomne. Od połowów popołudniowych uwolnione są ulice najgłośniejsze i najpryncypalniejsze miasta. Dalej polecono, aby każdą wyprawę ludzi czyszciciela służba policyjna otaczała swoją opieką, nie dozwalając ulicznikom i w ogóle ludziom niechętnym zrozumieć pożytku tej działalności przesładować tych ludzi. O rezultatach każdego z tych dodatkowych połowów p. oberpolicmajster chce być zawiadamiany drogą telegraficzną.

= P. Hipolit Giegużyński, adwokat przysięgły okręgu warszawskiej izby sądowej, mianowany został notariuszem przy kancelarii hipotecznej sądu pokoju w Piotrkowie.

= Pan Henryk Rodakowski, artysta-malarz, otrzymał od naszego Towarzystwa zachęty sztuk pięknych zaproszenie na członka honorowego tegoż Towarzystwa.

= Profesor Adolf Pawiński bawi obecnie w Kielcach, dokąd szanowny historyk udał się w celu poszukiwania materiałów archiwalnych. Nie wątpimy, że owoc tej wycieczki naukowej będzie dla historii bardzo cenny.

= Z literatury.
* P. Zentnerschwer, księgarz tutejszy, uprasza nas o uzupełnienie wczorajszej uwagi naszej o wydawnictwie dzieł Jana Kochanowskiego, zaopatrzonem firmą jego (a nie Centnarowicza, jak przez pomylkę donieśliśmy), że wydawnictwo to podjął on w spółce z p. Kazimierzem Bartoszewiczem, księgarzem krakowskim.

Nie osłabia to naszego zarzutu, że w przededniu wydania dzieł Jana z Czarnolasu przez komitet warszawskich literatów, który podjął swoje zadanie w celu bezinteresownym przysłużenia się krajowi poprawną i krytyczną edycją — występowanie księgarzów lwowskich i krakowskich z wydaniem prywatnem było co najmniej przedwczesnem.

= Z teatru i muzyki.
* Na trzeci gościnny występ na naszej scenie wybrał sobie p. Zboński „Zemstę“ Fredry i główną w niej rolę cześnika.

Zadanie było trudne — niezupełnie też sprostał mu lwowski artysta.

Cześnik grany przez p. Zbońskiego nie odznaczał się dosadnymi cechami typu, streszczającymi w sobie wady i przymioty narodowe epoki; ani ze-

wnętrzną charakterystyką niesympatyczną jakoś i nienaturalną: ani dykcja zupełnie swady i animuszu pozbawiona, ani ruchy zrobione raczej i manierowane, aniżeli z kostjumu wynikające nie złożyły się na plastyczne odtworzenie postaci, w którą Fredro wlał tyle życia i prawdy. Był to sobie zwykły krzykacz przypadkiem w kontusz ubrany, anachroniczny, przekostjumowany szlachciura galicyjski, bez fantazji, bez buty, ale za to z pretensją do historycznej schedy.

Przy rutynie, wprawie scenicznej i zdolności naśladowniczej p. Zboński dał nam maluczką redukcję cześnika, która może dlatego niezbyt sympatycznie się przedstawiła, że tego rodzaju postacie mniej niż inne do redukcji się nadają.

Dodajmy jednak, że cześnik p. Zbońskiego był kolosem w porównaniu z rejentem p. Waliszewskiego, który polskiego palestranta wystrychnął na francuskiego jezuitę Eugenjusza Sue.

* Pan Zboński wystąpił na scenie teatru nowego w operetce „Dzwony kornewilskie“.

* Wczoraj na scenie teatru wielkiego śpiewał przed zebraniem gremjum artystycznym i przedstawicielami dyrekcji p. Jeromin, basista, który rozpoczął już swój zawód artystyczny na teatrach włoskich.

Piękny głos młodego śpiewaka, szlachetny sposób śpiewania i dobra szkoła zjednały mu uznanie w gronie słuchaczy, które wyraziło p. Jerominowi szczerze zadowolenie.

Byłoby do życzenia, żeby p. Jeromin wystąpił u nas w gościnnych rolach, co może przyjdzie do skutku po przyjeździe włoskich gości, z którymi młody basista zaśpiewałby ulubioną swoją partję w „Purytanach“.

Godzi się nadmienić, że p. Jeromin był początkowo uczniem p. Szczepkowskiego (ojca).

* Liczba artystów urlopowanych i chorych w dramacie i komedji dochodzi do niebywałego maximum.

Dzisiejszy afisz mieści aż sześć nazwisk nieobecnych i to w większej części z samego czoła zastępu artystycznego.

* Z Petersburga otrzymujemy wiadomość, że w teatrze w Pawłowsku z wielkim powodzeniem wystąpiła w komedji Fredry „Dwie bliźny“ p. Hofmanowa. Dzienniki petersburskie chwala bardzo grę krakowskiej artystki.

* Włoszanie wilanowscy, którzy raz już w liczbie kilkunastu byli w teatrze „Nowego-Swiata“ na przedstawieniu komedji „Surdut i siermięga“, zasmakowali widocznie w tej zabawie, bo oto, jak się dowiadujemy, ciż sami włoszanie, tylko już w znaczniejszej liczbie, zamówili sobie bilety na jutrzejsze widowisko w tymże samym teatrze.

Tym razem towarzyszyć im będzie sporo sąsiadów z Czerniakowa.

= Zbiór medali.

Piękną kolekcję medali, liczącą około 1000 sztuk, po ś. p. Kazimierzu Władysławie Bandtkie Steżyńskim, autorze numizmatyki krajowej, nabył p. Józef Zieliński, obecny właściciel obszernego księgozbioru po ojcu swoim ś. p. Gustawie Zielińskim.

= Skutki wczorajszego deszczu.

Niepamiętna wczorajsza ulewa dała się we znaki okolicy Przedokopowej i okolicom Grzybowa, gdzie poczyniła dotkliwie szkody.

Na ulicy Żelaznej, Pańskiej, Siennej zalanych zostało wiele suterren, z których nie zdołano wynosić rzeczy. W jednym z domów, gdzie podwórze przedstawiało jedno jezioro, zalana została mieszcząca się tam fabryka.

W browarze p. Kijoka napływ wody podmył i przewrócił trzydzieści kilka łokci muru nowego. Na rogu Wroniej i Chłodnej, woda zniosła część chłodnika, zagrażając tym sposobem niektórym budynkom. Za Żelazną Bramą, a także na ulicy Krochmalnej, zalanych zostało wiele składów (miejących się po piwnicach) z prowiantami i innymi towarami.

W czasie burzy, z placu Żelaznej Bramy, woda unosiła stragany z owocami, włoszczyzną i innymi prowiantami, które swobodnie płynęły.

W bazarze, wychodzącym na ulicę Graniczną, gdzie odbywała się przeróbka dachu, woda dostawszy się wierzchem do jednego ze składów wyrobów tabaczkowych, zalana cały sklep, uczyniwszy szkód na kilka tysięcy rubli. Gmach mienicy także wiele ucierpiał.

Na rogu Królewskiej zalana została piekarnia cukierni. Woda unosiła naczynia.

Na rogu Bonifraterskiej i Franciszkańskiej zawalił się kanał miejski, wskutek czego olbrzymia masa wody dobrała się do piwnic. Coś podobnego miało miejsce w suterrenach na rogu Podwala i Nowomiejskiej, gdzie woda stała na trzy łokcie wysoko.

W hotelu Dziekanka woda dostała się do mleczarni, zrzadzając szkody na 500 rs.

W suterrenach domu nr 6 na Nowowiniarskiej zalany został skład waty wartości 2000 rs.

Na placu Kanonja, zgromadzona woda z impetem dostała się do zakrytych katedry, z kądem wdarła się do wnętrza świątyni, aż pod ambonę i zalala chór.

Piwnice składu aptecznego p. Sierputowskiego na Krakowskim-Przedmieściu zostały zupełnie zalane; straty wynoszą kilka tysięcy.

Niektóre domy na Łuckiej, Okopowej i Żelaznej w fundamentach tak silnie woda uszkodziła, iż niezwłocznie zarządzoano rewizję techniczną.

Na ulicy Browarnej, po opadnięciu wody osiadł młil i piasek w takiej masie, że do czasu uprzątnięcia tych nieczystości komunikacja wozowa stała się niemożliwą. Dotąd wywieziono 100 fur.

W ogrodzie owocowym p. R. na ulicy Wislanej pod nr. 5 woda powyrywała stare drzewa.

Na ulicy Furmańskiej pod nr. 12 woda przecięła przez dach i sufit, zalala piętrowe lokale, niszcząc pościel i meble.

Na rogu Nińskiej i Przyokopowej woda wyrwała latarnię miejską.

= O burzy.

Z Mrozów, stacji drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej donoszą nam, że i tam wczoraj spadł ulewny deszcz.

Stacja w Mrozach znajduje się w bardzo niskiem położeniu a ze wszech stron otaczają ją wzgórza, z których spływając woda w ciągu pół godziny utworzyła u podjazdu do stacji istne jezioro, na parę stóp głębokie.

W samym budynku stacji zalane zostały piwnice z zapasami wiktualów miejscowego bufetu, woda też zniosła schody i porobiła rozmaite szkody wynoszące w ogóle około 300 rs.

Ulewa wczorajsza rozszerzyła się także szerokim pasem w gubernji warszawskiej i piotrkowskiej.

Od osób przybyłych kolejami żelaznymi dowiadujemy się, iż niepamiętny napływ wody, w ciągu kilku minut, zamienił w morza pola i łąki w okolicach Koluszek i Rogowa w wielu miejscach woda dochodziła do okien chat włosciańskich, a w pociągach będących w biegu przedsięwzięto wszelkie środki ostrożności.

= Kontrola.

Urząd lekarski, jak donoszą *Nowiny*, postanowił podobno rozciągnąć kontrolę nad pralniąmi warszawskimi. Zdarza się to bowiem zbyt często, że bielizna osób dotkniętych chorobami zaraźliwymi pierze się razem z inną bielizną, co niezawodnie dopomaga do szerzenia się zła.

Idźcie tylko o to, w jaki sposób można nad pralniąmi zaprowadzić podobny nadzór, tak ażeby ten istotnie był skutecznym i nie zamienił się w bezcelową do niczego nie prowadzącą formalność.

= Ostatnia przysługa.

Wczoraj po południu bardzo liczne grono młodzieży, przeważnie ze świata handlowego, odprowadzało na miejsce wiecznego spoczynku zwłoki Władysława Siwczynskiego, który, będąc z kolegami na wycieczce w Tarchominie, widząc jak dwóch z nich tonie, rzucił się do wody aby ich ratować i sam wkrótce zginął. Przez całą drogę trumnę nieśli na własnych barkach koledzy i przyjaciele zmarłego.

= Stowarzyszenie wzajemnej pomocy subjektów handlowych.

Projektowane przez tutejszych subjektów handlowych utworzenie towarzystwa wzajemnej pomocy widocznie spoczywa na dnie jakiegoś urzędniczego biurka.

A szkoda, bo projekt ten odznacza się pożytecznością, posiada wiele zalet, i urzeczywistnienie go wywarłoby bardzo korzystny wpływ na moralną stronę, godnej poparcia, a dość znacznej ilości młodzieży, pracującej na polu kupiectwa i przemysłu.

Jeszcze w miesiącu lutym, a więc już pół roku odbiega, jak wybrani z łona tej korporacji, złożyli na ręce p. prezydenta podanie o wywołanie u wyższej władzy pozwolenia na zorganizowanie rzeczony instytucji, załączając przytem projekt odpowiedniej ustawy.

Oto główne jego zarzasy.

Celem stowarzyszenia wzajemnej pomocy subjektów handlowych jest niesienie sobie w razie potrzeby pomocy materialnej i zbieranie się dla wspólnej zorywki, którą stanowią mają odczyty, zebrania wieczorne, muzykalne itp.

Towarzystwo ma mieć w tym celu swój lokal, bibliotekę i czytelnię.

Działalność stowarzyszonych pod względem niesienia pomocy materialnej zasadzać się ma na wyszukiwaniu miejsc dla pozostających bez zatrudnienia, udzielaniu pożyczek i wsparć, pomocy lekarskiej tak dla samych członków jak również dla żon

i dzieci, u zielaniu funduszów na koszta pogrzebów itp.

Wogóle projekt ustawy opracowanym jest racjonalnie, dokładnie i zupełnie jasno.

W czasopiśmie *Ruskaja Starina*, zeszyt 4-ty, mieści się artykuł „Rosja i Polska od 1798 do 1831”

W obronie pokrzywdzonego.

Często odzywały się głosy przeciw konduktorom tramwajów, piętnujące ich niegrzeczność i szorstkość w obchodzie z publicznością.

Zdarzają się jednak wypadki, że i konduktorzy są przedmiotem niesłusznych obelg ze strony jadaących, jak dowodzi tego świeży przykład, który notujemy tu w imię bezstronności.

Tramwaj, jadący z ulicy Świętojerskiej do placu św. Aleksandra, był muszony zatrzymać się około kościoła św. Anny na Krak. Przedm. z powodu tenrożki, która na niego najeżdżała. Przystanek ten przedłużył się jeszcze i dlatego, że kilka wagonów posuwających się z przeciwnej strony nie pozwoliły mu ruszyć się z miejsca.

Ta zwłoka oburzyła jednego z pasażerów, obywatela z powierzchowności, lecz nie z zachowania, który zaczął lżyć konduktora od fagasów itp. Ze jednak obecni wzięli stronę pokrzywdzonego, gwałtowny więc pasażer uznał za właściwe opuścić wagon.

Otrzymaliśmy szczegóły o pożarze, jaki w d. 20 b. m. nawiedził Sokółów, miasto powiatowe w gubernji siedleckiej.

Ogień ukazał się wczesnym rankiem i strawił 142 budynków, a w tej liczbie samych domów mieszkalnych pięćdziesiąt.

Dzielnica przez ogień zniszczona zwana „Winnicą” zamieszkaną była wyłącznie przez żydów, mieszczących się w budynkach z drzewa kleconych.

Przy straszliwej suszy ogień szerzył się szybko a ratunek był wielce trudny.

Straż ogniowa ochotnicza złożona z blisko dwustu członków dokazywała cudów, narażając własne życie. W jednym z domów, gdzie rozbierano dach, zapadło się wraz z nim sześciu toporników. Na szczęście wyszli cało z tej imprezy.

Ponieważ ratunek objętych już ogniem budowli był stanowczo niemożliwym, rozbierano tylko sąsiednie domy, aby zapobiedz rozszerzeniu się pożaru na inne dzielnice miasta.

Straty według asekuracji wynoszą około 40,000 rs., istotnie jednak są one o wiele większe, co stanowczo wylacza przypuszczenie podpalenia dla uzyskania sumy ubezpieczonej.

Można jednak przypuszczać, że klęska, jaka dotknęła Sokółów, wynika z podpalenia, gdyż przedtem już kilka razy znaleziono ślady usiłowanego podpalenia, a nawet i podczas samego pożaru były wypadki podpalania dalszych budowli.

Pszczelnictwo na prowincji.

Dowiadujemy się, że panna W. K., córka obywatela z gub. łomżyńskiej, po ukończeniu nauki w muzeum pszczelnictwa p. Lewickiego w Warszawie, wróciła w strony rodzinne i tam wraz z bratem zamiar prowadzić pasiekę.

Jest to bardzo korzystna sfera działalności kobiecej.

O bilet.

W dniu wczorajszym na placie kolei warszawsko-wiedeńskiej, pomiędzy stacjami Baby i Piotrków, na 109 wiorście znaleziono nieprzytomnego człowieka, z rozbitą głową, którym jak się okazało był Szaja Rajchman.

Z wyprowadzonego pierwszego śledztwa okazało się, że Rajchman po wyjściu pociągu ze stacji Baby wyskoczył z pociągu, uchodząc przed rewizją kontrolera, nie posiadając bowiem biletu.

Raniony odwiezionym został do szpitala w Piotrkowie.

Z drogi dąbrowskiej.

Cała droga ma wynosić 432 wiorst. Obecnie kompletnie ukończono robót ziemnych 100,000 sążni kubicznych.

Roboty rozpoczęto w 15 miejscowościach: na gruntach Strzemieszyc, Olkusza, Wolbroma, Gniewęcina, Tokarni, Tułlina, Gozdn, Suchedniowa, Księcyna Kościelnych, Radomki, Jedlni, Iwangrodu, Blizyna, Końskich i w lasach księstwa łowickiego.

Nie przystąpiłono jeszcze do robót tylko na linii Bzin, Bodzechin i od Opoczna do Tomaszowa.

Robotnik miejscowy otrzymuje od 8 do 10 rs. miesięcznie, rosyjski od 11 do 12 oprócz pożywienia.

W obecnej chwili droga zatrudnia 8000 robotników.

Pożegnalny bankiet.

Wstępującego w stan spoczynku po 40-tu latach

służby dyrektora łódzkiej filji Banku polskiego, p. Rejewskiego, zegnali wybitniejsi obywatele i przemysłowcy bankietem.

Zasłużonemu emerytowi wręczono kosztowny srebrny puchar z takąż taca, opatrzoną odpowiednim napisem.

Zapis.

Obywatel miasta Radomia p. Bekermann ofiarował 25,000 rs. na budowę domu schronienia dla starców starozakonnych, oraz ochrony dla sierot tegoż wyznania.

Ofiarą tą p. Bekermann chciał uczcić pamięć zmarłej niedawno swojej matki.

Niemieckie zdobycze.

Donosiliśmy niedawno o przejściu dóbr Biskupice w sieradzkim w ręce niemieckie p. v. Greve z Prus, który zapłacił za nie 380,000 rs.

Obecnie przeszły znowu na własność p. Weigta dobra Skarszew w kaliskim, w cenie 3850 rs. za włókę.

Echa z prowincji.

Istniejąca w Kole szkoła prywatna czteroklasowa realna, otworzona w roku 1879 i utrzymywana przez prywatne towarzystwo, miała w roku szkolnym ubiegłym 95 uczniów, że zaś w ciągu roku u było 4, pozostało zatem 91. W tej liczbie było 63 katolików, 17 starozakonnych, 6 ewangelików i 5 prawosławnych. Do klas wyższych promowano 64 uczniów. Opłata szkolna do klasy wstępnej wynosi 20 rs., a do pozostałych po rs. 40. Biednym uczniom dozwolono wnosić opłatę w 4 ratach. Dochody szkoły wynosiły w roku ubiegłym rs. 6358 kop. 40, wydatki zaś rs. 4,985 kop. 39. Gotówka pozostała na rok przyszły rs. 1,373 kop. 1, oraz rs. 641 w zaległościach.

Ogień z papierosa.

Nieszczęśliwy nałóg palenia papierosów, tak dziś rozpowszechniony po wszech, najczęściej staje się przyczyną pożaru.

Oto niedawno we wsi Zgliczynie-Witowem zapalił się cały stóg siana, pod który skrył się przed wiatrem kośnik dla zapalenia papierosa.

Bliskość wody i obecność licznych kośników uratowała w części szybko płonący stóg.

Burza z gradem.

Ulewa ostatnia przeszła nad wieloma okolicami kraju. W niektórych miejscowościach była połączona z gradem. W pobliżu Czyżewa, jak donosi *Echo Łomż.*, spadł obfity grad, zrzadzając wielkie szkody w polach.

Pożar.

Kalisz, donosi o pożarze w Izbicy w kolskiem. Ogień zniszczył przeszło 100 domów, pozbawiając kilkadziesiąt rodzin dachu i chleba.

Wypadki.

Wracający łódka z kąpieli od strony Pragi jakiś młody człowiek, przy samym już przegu wyładając, chciał być grzechnym i podał rękę jakiejś pani dla przeprowadzenia jej przez kładkę.

Na nieszczęście młody człowiek był niefrzewny, stracił więc równowagę i wraz z tą panią wpadł do wody.

Obie szczęśliwie uratowano.

Błazej Z., lat 26 liczący, rabując drwa, przez nieostrożność siekiera przecięła sobie nogę w stopie aż do kości.

W domu nr 6, przy ulicy Elektoaralnej w mieszkaniu p. Ignacego G., w szafie zapalily się rzeczy.

Przeżyła niewiadoma.

Ogień bez dalszych następstw ugaszono.

Ze świata.

W Krakowie bawili przez kilka dni, celem zwiedzania historycznych pamiątek miasta: p. Couvreur, wiceprezes belgijskiej izby deputowanych, tudzież p. Buls, burmistrz m. Brukselli.

W Akademji wiedeńskiej sztuk pięknych pobierało w świezo ukończonym roku szkolnym naukę 14 polaków.

Proreciwo. Chateaubriand w „Les Martyrs” pisał przed laty 80: „Ach! jakże znikome są dzieła człowieka, gdy sam człowiek, choćby największy, tak znikomą istotą! Ta pyszna Aleksandryja zniknie kiedyś z widowni świata, jak znikł jej założyciel. Przyjdzie dzień, w którym ona trzech pustyni dokoła pastwą się stanie, a morze i piasek i śmierć zapanują nad nią, jako nad swoim dziedzictwem, a na rumowisku jej gruzów Arabja znowu swoje rozbije namioty!”

Statystyka sądowa Stanów Zjednoczonych zanotowała siedm w jednym dniu spełnionych morderstw przez mężów na swoich żonach. W Jakson (Michigan) pewna kobieta wzywała właśnie na pomoc policjanta, gdy małżonek jej zadał cios śmiertelny, zranił policjanta i zastrzelił siebie. W Kenia (Illinois), inny mąż popełniwszy podobne morderstwo, odebrał również sobie życie. W Burlington (Jowa), żonę swoją zaszytyletował mąż, ponieważ odmawiała mu dostarczenia „whiskey”. W Canton (Ohio) mąż zastrzelił swą żonę w okolicznościach, które pozwalały przypuszczać, iż powodem morderstwa była kradzież. W Millford (Luizjanie), mąż otrul swoją żonę mu-

zynkę. W Adelphi (Tennessee), młodą żonę, zamezną zaledwie od miesiąca, mąż stracił w przepaść. Najdziwniejszem jest, iż żadnego z tych siedmiu morderstw przyczyną nie była zazdrość.

Spirytyzm. Korespondent do pewnego dziennika angielskiego donosi z Indyj: Spirytyści, nie mogąc owdądnąć zachodnią połową globu ziemskiego, zwrócili swą uwagę na wschodnią i usiłują znieść hindusów w zaczarowane swoje koło. Ale indyjska ludność nauczona roztropności przez anglików, nie daje się uwieść. Na „posiedzeniu” odbytem przed kilkoma dniami w Kalkucie wprowadził pewien bengalczyk w niemały kłopot przewodniczącego spirytystów. W ciągu przedstawienia bengalczyk ów został pociągnięty za nos przez indywiduum pochodzące jakoby z innego świata i mające wyobrażać jego zmarłego ojca. „Nie!” — zaprotestował bengalczyk rezolutnie, — „to jawne oszustwo! Ojciec mój nigdy się nie mył za życia, a ręka tego ducha cuchnie — mydłem!”

Pojedynek kobiecej odbył się w mieście Killock w Stanach Zjednoczonych pomiędzy dwiema murzynkami: Emmą Shody i Elżbietą Peck. Powodem wyzwania była wzajemna zazdrość o swoich kochanków, również murzynów, którzy podjęli się obowiązków sekundantów. Nazywają się oni: Stefan Floyd i Jozue Cradup. Pojedynek odbył się na brzytwy. Przeciwniczki rzuciły się na siebie z wściekłością rozjuszonych panter, kaleczyły się nawzajem, zadając sobie okropne rany, a wreszcie powaliły się na ziemię i tarzając się po niej, rznęły jedna drugą. Żadna nie chciała uznać się za pokonaną. Wtedy przyskoczyli z pomocą sekundanci, uznając zgodnie, że honorowi stało się zadość. Napróżno jednak... zaciekle przeciwniczki nie zaprzestały walki, dopóki obie skutkiem utraty krwi nie omdlały. — Obie są bez nadziei życia.

Mnich Atanazjusz, zmarły świezo w klasztorze greckim na górze Athos jako starzec 94-letni, od lat 68 nie wyszedł krokiem ze swej samotnej celi, prócz do sąsiedniej kaplicy, gdzie stawiano mu kosz z żywnością. Nikogo też w celi nie przyjmował. Na żądanie zmarłego pochowano go przed jej progiem.

Różnica dwóch pokoleń. *La Vie moderne* podaje ciekawą anegdotę z życia Dumasa ojca, która stwierdza raz jeszcze, że „młody” Dumas skąpstwa swego nie odziedziczył — po ojcu. Autor „Monte Christa” spostrzegł pewnego dnia na ulicy około godziny 5, że zapomniał wziąć ze sobą pieniądze. Znajdował się właśnie w pobliżu mieszkania przyjaciela Pawła M...; udaje się więc do niego. Przyjaciela wszakże nie ma w domu; przyjmuje go więc żona. „Czego pan życzy sobie od mego męża?” — zapytuje pani domu. — „Ach! rzeczy bardzo prostej” — rzece Dumas i opowiada swój kłopot. — „Żałuję mocno” — przerywa pani M., — „ale mąż mój zabrał do kieszeni kluczyk od kasy, a ja nie mam, nad to, co dla domu w każdej chwili potrzebuję”. — „Wiele tam masz pani tego?” — „Jednego luidora”. — „Daj mi go pani tylko! Łatwiej obejdiesz się bez niego, niż ja. Właściwie potrzeba mi 100 franków, ale na początek wystarczy luidor; musiałoby się piekło zaprzysiądz na mnie, gdybym reszty nie zdobył do godziny”. Ucisnąwszy dłoń gospodyni, która mu wsunęła pożądane luidora, odchodzi. Na schodach zatrzymuje go jednak pani domu. „A propos, wiem, że jesteś pan namiętnym amatorem ogórków; mam dla pana rezerwową garnek” — „Jesteś pani czarująca! Proszę o niego!” — „Ależ nie! służąc od niesie go do powozu.” — odrzekła uprzejma pani. — Dumas wsiada w swój kabriolet, odbiera od służącej garnek, ustawia go ostrożnie przy sobie i mówi do fertycznej gryzeczki: „Dziękuję ci moje dziecię, jesteś bardzo miła... Tu wsuwa rękę do kieszeni i wydobywa dopiero co pożyczonego luidora. — „Masz tutaj za fatygę!” powiada do dziewczęcia i luidor — pozostaje w jej rękach. Jakże inaczej postąpiłby w takim wypadku „młodszy” Dumas! Pokazuje się, że o rozrzutności do skąpstwa tylko jedna generacja.

Biedni! Wyłowiono w wybrzeży holenderskich z morza butelkę z kartką, napisaną przez kapitana zaginionego monitora holenderskiego: „Adder tonie. Ratunek niemożliwy.”

Cud w Londynie. Świezo trybunał tamtejszy roztrząsał niesłychaną sprawę. Dotąd młodzi małżonkowie uważali zwyczajnie teściowe za swą plagę; tym razem dla odmiany młody mąż uciekł ze swoją teściową, pozostawiając piękną i młodą żonę na łasce opatrności. Sędzia nie umiał poradzić poszkodowanej i zalecił jej — cierpliwość.

Zagadnienie. Georges Sand w swej autobiografji wyraża się: „Plakalam, jak kobieta.” Ztąd wypyta pytanie: „Jak płacze kobieta, gdy czyni to jak kobieta, oraz, jak płacze w każdym innym wypadku?”

To mi żęby! W gazecie *Post Dispatch*, wychodzącej w St.-Louis, czytamy ogłoszenie, iż pewien dentysta wyrabia żęby dające apetyt. Wynalazca zachęca chorych na żołądek, aby korzystali z odkrycia, dającego rękojmiej poprawy zdrowia.

Czułość. Dwóch przyjaciół namiętnie lubilo kurczęta, jeden pieczone, drugi w potrawie.

Zszedłszy się, postanowili zjeść po jednym, każdy wedle gustu.

Zdarzyło się, że gdy stanęli do apelu, miłośnik piezonożnego drobiu dostał apopleksji.

Osierocony, pod wrażeniem wypadku, pobiegł jak szalony do kuchni, wołając:

— Obadwa w potrawie!

× Czy się skusił?

W starożytnym wydaniu *Codex Austriacus* czytamy następujący inserat:

„Kto sprawcę zabójstwa Estery Rubin wskaże, otrzyma 400 dukatów, jeżeli przestępca sam się zgłosi, dostanie tysiąc.“

Ferdynand, 18-go marca 1633.

× Kónsekwencja.

Leczącemu się z książek medycznych skapcowi, ktoś uwagę zrobił:

— Ostrożnie, są w niej błędy ortograficzne, to cię może zabić.

Skapiec wskazał erratę i nie wziął doktora!...

— *Komitet Towarzystwa zachęty sztuk pięknych* podaje do wiadomości, iż p. Antoni Jabłoński, budowniczy, przyjęty został w poczet członków rzeczywistych Towarzystwa.

— *Komitet Towarzystwa zachęty sztuk pięknych* zawiadamia pp. artystów tutejszych, iż w mieście Przemysłu (w Galicji) w dniu 1-ym września r. b. otwarta zostanie wystawa obrazów, szkiców i rzeźb i trwać będzie do dnia 1-go października r. b. Bliższą wiadomość udziela kustosz wystawy Towarzystwa.

NEKROLOGIA.

† S. p. Anna z Szamelów **Hauszyld**, wdowa po obywatelu ziemskim, zakończyła życie dnia 26 lipca r. b., przeżywszy lat 68. Pozostałe córki, syn, zięciowie, wnuki i prawnuczka zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające dnia 28 b. m., o godzinie 10-ej zrana, w kościele Przemienienia Pańskiego, przy ulicy Miodowej, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła, o godzinie 5-ej po południu, na cmentarz powązkowski. —2381—

† S. p. Helena **Muchowicz**, córka Karola i Ludwiki z Bornhońców, po krótkiej a ciężkiej słabości zakończyła życie w dniu 26 b. m., przeżywszy lat 4. Stroskani rodzice i dziadkowie zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 28 b. m., o godzinie 6-ej po południu, z kościoła św. Ducha, wprost ulicy Mostowej, na cmentarz powązkowski. —2378—

† Dnia 28-go b. m., w piątek, o godzinie 10-ej zrana, w kościele warszawskiego Towarzystwa dobroczynności na Krakowskim-Przedmieściu odbędzie się żałobne nabożeństwo, za spókoj duszy s. p. **Annę Kossakowskiej**, na które to nabożeństwo Towarzystwo dobroczynności zaprasza krewnych, przyjaciół, opiekunki i członków. —606—

† Jutro, jako w pierwszą rocznicę śmierci s. p. **Mikołaja Retke**, odbędzie się w kościele św. Krzyża, o godzinie 11-ej zrana, żałobne nabożeństwo, na które pozostali synowie i córki uprzejmie zapraszają krewnych i żyjących. —2373—

† W dniu 28 b. m., w piątek, jako w trzechletnią rocznicę śmierci s. p. **Albiny z Hoskorów Kosteckiej**, odprawionem będzie żałobne nabożeństwo za spókoj jej duszy, w kościele św. Krzyża, o godzinie 9 i pół zrana, na które pozostali dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2375—

† Za duszę s. p. hr. **Rajnholda Tyzenhauza**, w dniu 28 b. m., o godzinie 10 i pół zrana, w kościele św. Antoniego, przy ulicy Senatorskiej, odbędzie się nabożeństwo żałobne, jako w dzień rocznicy śmierci. —2370—

† W dniu 28 b. m., w piątek, jako w dzień urodzin s. p. **Karoliny z Haybergerów Piwonońskiej**, odprawionem będzie żałobne nabożeństwo w kościele św. Anny, na Krakowskim-Przedmieściu, o godzinie 9-ej zrana, na które pozostali mąż z familją zapraszają przyjaciół i znajomych. —2377—

† Dnia 29 b. m., w sobotę, o godzinie 10-ej zrana, w kościele św. Józefa na Krakowskim-Przedmieściu, odprawionem będzie żałobne nabożeństwo za duszę s. p. **Stanisława Schwartz**, magistra nauk matematyczno-fizycznych, byłego studenta b. szkoły głównej, urzędnika drogi żelaznej nadwileńskiej, na które w głębokim smutku pogrążeni żona z dwójkiem dzieci, siostrą i bratem zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół, kolegów i znajomych. —2371—

† Dnia 29 b. m., w sobotę, o godzinie 9 i pół zrana, w kościele na Powązkach odprawione będzie żałobne nabożeństwo za duszę s. p. **Wincentego Markowicza**, po nabożeństwie nastąpi przeniesienie zwłok do grobu murewanego i poświęcenie pomnika, na którą to ceremonję pozostali w głębokim żalu żona zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —2376—

† Dnia 30 b. m., w niedzielę, o godzinie 9-ej zrana, w kościele powązkowskim odbędzie się żałobne nabożeństwo za spókoj duszy s. p. **Juljana Lehman**, na które to pozostała wdowa najuprzejmiej zaprasza familję i osoby żyjące. —2369—

† Wszystkim, którzy raczyli oddać ostatnią usługę s. p.

bratu memu **Władysławowi Siwczynskiemu**, a głównie szanownym pp. **Ludwikowi Spiess** i synowi, **Jks. Siwczynskiemu**, oraz kolegom i przyjaciołom zmarłego, którzy uczestniczyli w tym smutnym dla mnie obrzędzie, składam niniejszem najserdeczniejsze podziękowanie.

—2379—

Feliks Siwczynski.

† Wszystkim szanownym osobom, które w dniu 21 b. m. łaskawie raczyli odprowadzić drogę nam zwłoki syna naszego **Wiktor**, na miejsce wiecznego spoczynku, jak również pp. artystom za bezinteresowne wykonanie pieśni religijnych, składamy z głębi duszy serdeczne „Bóg zapłać.“

—2374—

Małżonkowie Kriger.

Z ostatniej poczty.

Paryż 25-go lipca. — Deputowani radykalni przeciwni są wszelkiemu udziałowi Francji w akcji egipskiej; dla tego zamierzają głosować przeciw kredytowi.

Konstantynopol 25-go lipca. — Czerdziestu dwóch oficerów czerkieskich, skazanych dawniej przez sądy egipskie za spisek przeciw Arabiemu, ma z rozkazu sultana powrócić do Egiptu i oddać się na usługi khedywa.

Londyn 25 lipca. — **Utarczka** pod **Rambleh** dnia 24-go b. m. była dosyć zaciętą. Anglikom chodziło o zajęcie stacji wodnej, najwyższego punktu na obszarze 10-milowym dokoła Aleksandrii. Arabi miał spędzić 50,000 ludzi pod swe rozkazy i uzbroić ich w karabiny Remingtona. W **Tantah** wymordowano 85 europejczyków.

Paryż 25-go lipca. — **Agencja Havasa** donosi z **Port-Said**: Obawiają się tu akcji zaczepnej Arabiego.

Londyn 25-go lipca. — W izbie gmin składa **Gladstone** mesaż królowej, powołujący rezerwy. Rząd domaga się, aby izba jutro wzięła mesaż pod obrady.

Konstantynopol 25-go lipca. — Na wczorajszym posiedzeniu konferencji delegowani tureccy, **Said** i **Assim**, oświadczyli, że **Porta** skłania się do interwencji, wszakże pod warunkami, które przedłożą jutro.

Petersburg 25-go lipca. — Akta śledcze w sprawie o **malwersacje** na komorze w **Taganrogu** zostały przywiezione do **Petersburga**. Ogromna masa papieru tak silnie przemokła, że nie można ich ani czytać ani nawet oddzielić stronnic od siebie.

Petersburg 25-go lipca. — Z **Paryża** nadeszła tu wiadomość o śmierci ojca **Jana Gagarina**, autora wielu dzieł w przedmiotach religijnych i historycznych. Zmarły był jednym z założycieli słowiańskiej biblioteki, znanej pod nazwą **Musée slave**.

Moskwa 25-go lipca. — Na kursko-moskiewskiej drodze w poniedziałek znowu okazała się potrzeba zatrzymania pociągu na stacji **Podolsku**. Zrazu nie objaśniono pasażerów o przyczynie zatrzymania i parogodzinne oczekiwanie. Dopiero później wyszło na jaw, że i pomiędzy stacjami **Butomem** a **Carycynem** woda uszkodziła drogę do takiego stopnia, że była obawa wypadku. Niebezpieczeństwo wynikało z wadliwej budowy nasypów i zbyt małych rozmiarów kanałów odpływowych.

Moskwa 25-go lipca. — **Sawremiennaja zwiastja** donoszą, że w dniu 20 z kaplicy św. **Mikołaja** skradzione zostały oprawione w srebrny krzyż relikwie świętego **Andrzeja**. Jakkolwiek skradziony krzyż z relikwiami natychmiast odebrano sprawcy kradzieży, co do osobistości jednak tego ostatniego żadnych wiadomości powziąć nie było można, gdyż nie chciał wyjawić kim jest i jak się nazywa.

Telegramy.

(Agencji telegraficznej **Rudolfa Okręta**)

Londyn 26-go lipca. — Usposobienie kraju i prasy zwraca się przeciw Francji. Anglicy żalą się na zdradę ze strony Francji i dzienniki wyrażają się w ten sposób. Z drugiej strony jednak wyrażają zadowolenie, że Anglja samoistnie i bez przymierza, które mogłoby zakłócić sprowadzić, działać będzie. Cały korpus ekspedycyjny wynosić ma 34,000 ludzi, z tych 10,000 przypada na Indje.

Londyn 26-go lipca. — Izba gmin dyskutowała nad kredytem na wyprawę egipską do 1 w nocy odroczyła posiedzenie. Wedle telegramu z **i Simli**, kontyngens wojsk indyjskich przeznaczony do Egiptu, otrzymał rozkaz do wsiadania na okręty.

Londyn 26-go. — Wedle depeszy **Lloyda** droga przez kanał **Sueski** jest jeszcze wolna, ale stan rzeczy niepewny i wzbudzający obawy.

Paryż 26-go. — Senat obradował nad zawotowanym już przez izbę poselską pierwszym kredytem egipskim i uchwalił takowy 214 głosami przeciw 5.

Paryż 26-go. — **Agencja Havasa** donosi z **Port-Said** d. 25 b. m. **Postawa** krajowców zdradza wrogi

względem europejczyków zamiary. Ludność chrześcijańska domaga się wylądowania wojska.

Marsylja 26-go. — Oddział piechoty marynarskiej złożony z 636 ludzi przybył wczoraj z **Cherbourg** do **Tulon**. Dziś przybywa inny oddział z **Brestu**. Na rozkaz z **Paryża** ma dziś lub jutro wsiąść brygada piechoty i jedna baterja artylerji z 6 działami na statki „**Mythe**“ i „**Anamite**“ i odpłynąć do **Port-Said**, pod eskortą pancerników. Parowiec „**Garonna**“ popłynie za wojskiem z ładunkiem 600,000 litrów wody do picia.

Rzym 26-go. — **Diritto** oświadcza, że **Włochy** poświęcają obecnie interesa własne interesowi Europy, ale pozostaną wierne tej grupie mocarstw, do której należą.

Aleksandryja 26-go. — **Khedyw** zamianował **Omar** **Lufti** baszę ministrem wojny i marynarki. Rada ministerjalna przygotowuje nową proklamację, wzywającą naród, aby nie dawał posłuchu Arabi baszy. Urzędnik pałacowy wysłany został do **Kafr-Daua** dla doręczenia Arabiemu dekretu dymisji. Droga żelazna do **Rozetty** między **Abukir** a **Rambleh** zniszczona. Słychać, że Arabi znajdują się w **Kairze**. **Tulba** basza dowodzi wojskiem Arabiego. W **Kairze** spokojnie.

Petersburg 25-go. — Urzędowe. Najwyżej zatwierdzone zostało prawo o podatku od bezpłatnego nabywania majątków, między innymi drogą spadku. Żony i dzieci płacić mają od spadku 1%, dalsi krewni aż do 3 linii 4 do 6%, niekrewni 8%. Równocześnie zatwierdzone zostały przepisy taksa-cji odnośnych majątków.

Telegramy własne

„**Kurjera Warszawskiego.**“

Nadeszłe wczoraj.

Paryż 26-go lipca.

Jeden z morderców lorda **Cavendish**'a, ujęty w **Ameryce**, przyznał się do spełnionej zbrodni i wskazał swoich współników.

Londyn 26-go lipca.

Times zwala na **Portę** odpowiedzialność za szkody, jakie **Egipt** poniesie i oświadcza, że **Porta** nie powinna spodziewać się zachowania swoich praw zwierzchniczych nad tym krajem, jeżeli w **Egipcie** porządek przez **Anglję** przywrócony będzie.

Najlepszym rozwiązaniem kwestji będzie rozciągnięcie nad **Egiptem** protektoratu angielskiego.

Nadeszłe dziś.

SPRAWA EGIPSKA.

Londyn 27-go lipca.

Zalogi egipskie **Rozetty**, **Abukiru** i **Damietty** poddały się **khedywowi**.

Arabi basza ściągnął wszystkie pozostałe siły do obozu pod **Kafr el Dauar**.

Paryż 27-go lipca.

Ruch rewolucyjny wybuchł w **Marokku**. Jeden z szejków ogłosił się cesarzem w miejsce dzisiejszego. W armji liczna dezercja.

Londyn 27-go lipca.

Biuro Reutersa donosi z **Aleksandrii**:

Arabi w **Kairze** ustanowił komitet wojenny, wyobrażający najwyższą władzę wykonawczą.

W **Londynie** przybiera coraz szersze rozmiary niezadowolenie z bezczynności armji i powolnego toku uzbrojeń. W **wrześniu** **Nil** ustępuje i szerzy się febra w **Egipcie**. Potrzeba więc działać natychmiast, jeżeli armja nie ma uleźć zdziesiątkowaniu.

Zaprzeczają tu wiadomości o powstaniu w **Smyrnie**.

Times piszą: Interwencja turecka, którą sultan dziś ofiaruje, jest czezą komedją grzeczności. **Anglja** musi objąć protektorat nad **Egiptem**; zwierzchnictwo sultana nie ma nadal racji bytu.

Berlin 27-go lipca.

Artykuł **Timesów**, domagający się angielskiego protektoratu nad **Egiptem**, uważany jest w tutejszych kołach rządowych za zerwanie z konferencją.

Paryż 27-go lipca.

W rozprawach budżetowych **Leon Say** wygłosił wczoraj wielką mowę, w której zwalczał demokratyczne ubarwienia dawniejszych budżetów republi-

kańskich, nie liczących się z rzeczywistością położeniem finansowym kraju.

Lud potrzebuje pola do produkcyjnej pracy, politycznej swobody i dobrego humoru.

Położenie dla sztucznych operacji dziś niekorzystne.

Freycinet żąda wotum zaufania przy uchwale drugiego kredytu sueskiego.

W razie upadku gabinetu rozwiązanie izby jest nieuniknionem.

Bayreuth 27-go lipca.

Wczoraj w tutejszym teatrze wagnerowskim odbyło się pierwsze przedstawienie: „Parsifal”.

Szereg owacyj dla „mistrza Wagnera”.

Widowisko trwało od godziny 4-ej po południu do 10^{1/2} w nocy.

Piękności w muzyce wielkie; mistyczny tekst podania chrześcijańsko-romantycznego o św. Graalu niezrozumiały.

Wykonanie pyszne; zwłaszcza pani Materna z Wiednia zrobiła furorę.

Dekoracje Żukowskiego wspaniałe; szczególnie dekoracja ruchoma, wyobrażająca okolice zamku Grala.

Liszt obecny; napływ znakomości muzycznych wielki; zresztą mniej widzów, niż się spodziewano.

Król Ludwik bawarski przybywa do Bayreuthu.

Wagner oświadczył, że „Parsifal” jest ostatniem słowem, jakie wyrzekł w muzyce.

LOGOGRYF.

Odgadnąć 12 wyrazów, których początkowe litery z góry na dół tworzą nazwisko słynnego powieściopisarza polskiego, a końcowe z góry na dół jego utwór. Słowa te składają się z następujących sylab:

Ju, sieł, sy, la, in, man, ey, nu, zyg, kir, ko, munt, giz, o, eu, pe, ri, to, rek, ry, ta, lo, lo, bil, let, ey, ok, mo, la, dy, ped, taj, we, ter, go.

Wyrazy te oznaczają:

1) górę; 2) zwierzę; 3) operę; 4) imię powieściopisarza; 5) bębenki muzyki; 6) wodne zwierzę; 7) żonę księcia polskiego; 8) wielkiego bana mongołów; 9) wózek trzykołowy; 10) stara rymianka; 11) króla węgierskiego; 12) naród pokrewny gruzinom.

(Znaczenie resztek szarady: Kupony.)

— Sprostowanie. Znaczenie szarady zamieszczonej w nr-ze 160 nie desperat lecz „zaimek.”

Ze szkół.

— W szkole realnej warszawskiej następujący uczniowie otrzymali: a) patenty z ukończenia kursu 6-ciu klas oddziału zasadniczego: Babezyński Wacław, Bloch Henryk, Bobiński Jerzy, Chelmiński Franciszek, Chwalibóg Tadeusz, Drzewiecki Piotr, Fischaut Aaron, Gałęzowski Stefan, Gebethner Henryk, Gembarzewski Leszek, Grochowski Władysław, Helman Jan, Iwanicki Julian, Jackowski Józef, Jeziorański Jan I-szy, Jeziorański Jan II-gi, Karski Włodzimierz, Karyszkowski Gustaw, Keller Stanisław, Kobyliński Franciszek, Margulies Szaja, Markiewicz Piotr, Mausz Michał, Mierzejewski Adam, Ostrogradzki Konstanty, Paprocki Konstanty, Polkowski Marjan, Preyss Aleksander, Rozenblum Gustaw, Sandecki Józef, Seget Edward, Sewerynowski Sergiusz, Skrzyński Tadeusz, Sroka Wilhelm, Strycharzewski Józefat, Scheftelsohn Aleksander, Tołoczko Antoni, Tołwiński Kazimierz, Turski Feliks, Wiśniewski Feliks, Witowski Lucjan. b) Patenty z ukończenia 6-ku klas oddziału handlowego: Arenstein Haskiel, Bielski Adolf, Berger Zygmunt, Cedrowski Franciszek, Charewicz Stanisław, Ernst Gustaw, Gebethner Tadeusz, Goldstand Hipolit, Gwozdcki Janusz, Jackowski Aleksander, Januszkiewicz Stanisław, Marks Janusz, Mejzner Benjamin, Miniewski Władysław, Ostrowski Romuald, Polkiewicz Ignacy, Rogulski Stefan, Smoleński Stefan, Wende Roman, Wegliński Bronisław, Woliński Franciszek, Zmijewski Władysław.

c) Świadectwa z ukończenia kursu klasy dodatkowej: Adamiecki Stefan, Barbanel August, Bielecki Józef, Borucki Władysław, Dąrowski Jerzy, Dembowski Kazimierz, Dobrosławski Jan, Dobrowolski Mikołaj, Domaniński Czesław, Gebethner Stefan, Higersberger Roman, Hoffman Stanisław, Hornowski Stanisław, Jelski Piotr, Juty Tomasz, Kurtz Stanisław, Łaszcz Tomasz, Makowiecki Fryderyk, Manulewicz Teofil, Mikulski Józef, Miler Józef, Pawłowicz Bronisław, Rogowski Mateusz, Rozenblum Julian, Ruciewicz Bolesław, Suzin Stanisław, Szpot Mieczysław, Szulc Ezechiel, Szykier Julian, Teraszkiewicz Józef, Thiel Józef, Walicki Tadeusz, Wdowikowski Michał, Wiczorkowski Antoni, Wiśniewski Paweł, Zajdler Witold, Zaleski Wacław, Zapolski Adam, Zdański Zygmunt, Zegart Ludwik. d) Nagrody w książkach z klasy 1-ej oddziału A: Arkuszewski Mar-

jan, Kowalski Tadeusz, Rudzki Tadeusz, Talma Jan, Tre-gubow Andrzej; z klasy 1-ej oddziału B: Stokowski Władysław, Sztorch Wacław, Topolnicki Józef; z klasy 2-ej oddziału A: Aquilino Karol, Dobrowolski Konstanty, Komosiński Hieronim, Rokowski Aleksander, Sadowski Ferdynand, Zawadzki Andrzej; z klasy 2-ej, oddziału B: Kofudzyński Stanisław, Marchlewski Paweł, Münch Adolf, Rubinstein Mojżesz, Sadowski Artur; z klasy 3-ej, oddziału A: Drzewiecki Józef, Kretowicz Julian; z klasy 3-ej, oddziału B: Marchlewski Julian, Wolski Antoni; z klasy 4-ej, oddziału A: Dembowski Józef, Księżopolski Wiktor, Ostafiński Witold; z klasy 4-tej, oddziału B: Langner Edmund; z klasy 5-ej zasadniczej oddziału B: Kowalski Józef; z klasy 5-ej handlowej: Dorantowicz Tadeusz. Oprócz powyżej wymienionych, następujący wychowawcy szkół realnych prywatnych, po złożeniu odpowiedniego egzaminu, otrzymali świadectwa ze znajomości kursu 6-ku klas: 1) z oddziału zasadniczego: Andrejew Leon, Babiński Stanisław, Bobiński Karol, Dąbrowski Bronisław, Engisz Władysław, Goldflam Szaja, Jablkowski Feliks, Jankowski Władysław, Jeżewski Kazimierz, Karpiński Czesław, Kawecki Antoni, Kempner Jakób, Klejber Karol, Landau Benjamin, Makomski Wacław, Milicer Józef, Nowiński Bolesław, Nicholsohn Ryszard, Oledzki Polikarp, Przeworski Mojżesz, Żukowski Kazimierz, Żurkowski Stanisław; 2) z oddziału handlowego: Grotowski Stanisław, Handelsman Władysław.

— W gimnazjum IV-em otrzymali świadectwa dojrzałości: Antonow Maksym, Buczyński Tomasz, Chrempiński Józef, Grabowski Adam, Dejunowicz Kazimierz, Dynowski Konrad, Jaworski Józef, Kaulbersz Tadeusz, Knoll Włodzimierz, Koziowski Karol (srebrny medal), Kurella Edmund, Kurtz Józef, Luboradzki Wiktor, Mackiewicz Ludwik, Neumann Albert (złoty medal), Nowak Józefat, Pieczyński Władysław, Pilawitz Henryk, Pluta Józef, Poczobut Bogdan, Reut Tomasz, Sztajer Włodzimierz, Szymkiewicz Bronisław, Toporski Wilhelm, Truskowski Kazimierz, Zieliński Konstanty. Oprócz tego otrzymali świadectwa dojrzałości: Krzeczkowski Stanisław, Palmirski Aleksander.

— W gimnazjum II-em otrzymali świadectwa dojrzałości: Bramson Mojżesz, Brzozowski Władysław, Chachamowicz Stanisław, Cohn Leon, Cyrkwitz Teodor, Flamm Maks, Frajman Chaim, Garszyński Adolf, Ginsberg Marcin, Glass Jakób (z medalem złotym), Gepner Bolesław, Goldsztein Psachja, Hertz Pejsach (z medalem złotym), Jentys Tadeusz, Kipman Adolf, Klejn Stanisław, Kozerski Adolf, Łaski Bogumił, Markusfeld Stanisław (z medalem srebrnym), Nissensohn Adolf, Fielecki Zdzisław, Piwkowski Adam, Radwan Antoni, Schönhak Teodor, Zylberman-Srebrzyński Edward. Z edukacji zaś domowej także świadectwa otrzymali: Brokman Władysław i Dąbrowski Stanisław.

— W instytucie muzycznym otrzymali dyplomy z całkowitego ukończenia nauk: Gawryłow Konstanty (skrzypce); Judycki Stanisław, Lityński Wilhelm i Śledziński Teodor (fortepian); Wrzosek Jan (organ); Czumaczkowa Eugenia, Dąbrowska Michalina, Mańkówna Ignacja, Mauszówna Kazimiera, Muchinówna Aleksandra, Pawłowiczówna Marja, Wróblewska Alina (fortepian); Świderska Anna (śpiew solowy). Świadectwa kwalifikacyjne stopnia 2-go (niższego) na nauczycieli muzyki otrzymali: Braun Samuel, Ciszewski Maksymilian, Ruthakówna Marja, Boczymowska Jadwiga, Cichocka Seweryna, Charewiczówna Pelagja, Gałęzowska Jadwiga, Januszczyńska Anna, Legrisówna Marja, Silwestrówna Olga, Świętorzecka Marja, Wąsowiczówna Aniela i Werychówna Józefa (fortepian); Kurtz Chaim, Kościalkowska Leonja, Petruszewiczówna Marja, Poniatowska Michalina i Skiwska Stanisława (śpiew solowy); Pirożnikow Izaak (skrzypce).

— Gimnazjum męskie w Łomży ukończyło w r. b. 11 uczniów, a mianowicie: Augustowicz Henryk, Czajkowski Ludwik, Gnatowski Karol, Łada Aleksander, Łada Julian, Morozewicz Roman, Pohowski Władysław, Skarzynski Władysław, Szurinow Piotr; Szyszko Wacław i Wojeicki Henryk. Złotym medalem nagrodzony został Morozewicz Roman. (D. c. n.)

TEATRA:

LETNI. Dziś: „Carmen”. Jutro: „Wspólne winy”. — NOWY: Dziś: „Różowe domina” i „Kula u nogi”. Jutro: „Rabusie cudzej zwierzyny”.

ALHAMBRA.

Teatr z Poznania, pod dyrekcją Lucjana Kościeleckiego.

Dziś: **Dorośle dzieci**. Jutro: **Dorośle dzieci. Koronkowa chusteczka** (akt drugi). (481)

Teatr „Nowy-Swiat”.

Dziś: **Niniche**. —562—
Jutro: **Surdut i siermięga. Skrzypce saczarowane**, operetka wznowiona.

— **Dr Marynowski** przeniósł mieszkanie na Świętokrzyską 19. Przyjmuje, jak dawniej, z chorobami **wewnętrznymi**, specjalnie **żółtaka i kiszek** od 4-ej do 6-ej po południu, a w niedziele i święta od 11-ej do 1-ej. —2367—

— **Dr Ignacy Fajans**, z Piotrkowa, praktykuje obecnie we Włocławku. —2362—

— **Lecznica dla niezamożnych chorych, plac Teatralny nr 7**, w domu gdzie apteka Heinricha, **otwarta codziennie** od godziny 9-tej zrana do 6-tej wieczorem. (609)

Od lecznicy

plac Teatralny nr 7, gdzie apteka Heinricha. **Dr A. Jeleszkiewicz** przyjmuje od 10—11 z chorobami chirurgicznymi. —610—

— **Dr Sipiński** wyjechał do Włoch południowych. —612—

Dentysta Idzikowski

przeprowadził się na Leszno nr 1, róg Rymarskiej. Przyjmuje **od 10 do 6**, wyjmuje zęby **bez najmniejszego bólu**, sztuczne zęby wstawia najpraktyczniejszym systemem. (601)

WYKAZ

wynagrodzeń, wypłaconych przez Towarzystwo ubezpieczeń „Jakor” w miesiącu czerwcu 1882 roku, za szkody w Królestwie Polskim i kraju północno-zachodnim pożarami zrządzone.

I. Królestwo Polskie.

A) Ubezpieczenia rolne.

	rs.	k.
1. Błażewicz Antoni, Podzamecze, powiat konecki	114	95
2. Nowodworski Jan, Guzowatka, powiat radzyński	715	68
3. Hałaczekiewicz Lucjan, Przecznie, powiat łaski	898	48
4. Bandolin Ch. G., Marjampol, powiat marjampolski	263	90
5. Dąbska Stanisława, Kolosy, powiat pińczowski	567	41
6. Byszewski Adam, Charbinowice, powiat pińczowski	1,308	88
7. Borman Jan, Masłomęcz, powiat hrubieszowski	87	—
8. Rulikowski Zdzisław, Honiatyceze powiat tomaszowski	523	75
9. Nowe Józef, Rożaniec, powiat bilgorajski	2,256	30
10. Grobicki Mikołaj, Chmielewo, powiat łonżyński	256	—
11. Rogowski Jakób, Kurki, powiat szczuczynski	2,831	8
12. Lauterbach Wilhelm, Grzeška, powiat wieluński	50	—
13. Świecimski Antoni, Skalmierz, powiat kaliski	267	50

Łącznie 10,140 93

B) Ubezpieczenia fabryczne i miejskie.

14. Lewiński Franciszek, Bogusławice, powiat piotrkowski	2,000	—
15. Berenholz Jankiel, Warszawa, powiat warszawski	14	50
16. Wesółski Antoni, Rawa, powiat rawski	5	—

Łącznie 2,019 50

II. Kraj północno-zachodni.

A) Ubezpieczenia rolne.

17. Butkiewicz Stanisław, Bogatki, powiat oszmiański	250	—
18. Kamiński Aleksander, Laskowice, powiat kobryński	752	30
19. Samolubow Mojżesz, Stajka, powiat mściłowski	374	40

Łącznie 1,376 70

B) Ubezpieczenia fabryczne i miejskie.

20. Lewinsohn Gerszon, Chomsk, powiat kobryński	80	—
---	----	---

Łącznie 80 —

Ogółem wypłacono w miesiącu czerwca 1882 roku 13,617 13

Warszawa dnia 15 lipca 1882 roku. Zarząd warszawskiej jeneralnej reprezentacji Towarzystwa ubezpieczeń „Jakor”.

Członek komitetu nadzorczego,

Drużbacki.

Jeneralna reprezentacja,

Edward Epstein i Goldberg.

—525—
Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 2 cali 0.

Przez Rząd zatwierdzony i kaucej u wany
DOM KOMISSOWY
 pod firmą
SALA LICYTACYJNA PRYWATNA
 Miodowa № 10, 1-e piętro.
 1) Przyjmuje na sprzedaż wszelkie rucho-
 mości towary i wyroby fabryczne.
 2) Wyprzedaje takowe każdodziennie z
 wolnej ręki, a we Czwartki przez licytację.
 3) Wielki wybór mebli nowych używanych,
 tak wykwintnych, jakoteż skromnych.
 Obstalunki na roboty tapicerskie.
 4) Dywany, serwety, lustra, zyrandole, bi-
 luterja, porcelana, szkło, garderoba.
 5) Obrazy, przedmioty sztuki, brzozy i
 wszelkie wyroby galanteryjne, kufry, walizy
 i t. p.
 Otwarta codzien od godz. 9 rano, do 7
 wieczór, w Święta od 12 do 6. 1011

DOLINA SZWAJCARSKA.
Fantocze Angielskie.
 Wielkie Przedstawienie czarodziejskie.
 Koncert. Początek koncertu o 7 1/2, przed-
 stawienia o g. 8 1/2, wieczorem.—Ceny:
 1-e rzędy po rs. 1, następnie po k. 75,
 ostatnie po k. 50; wejście k. 30. Dzieci
 do lat 10 placą kop. 20. 1899r

KSIĘGARNIA
GEBETHNERA I WOLFFA
 W WARSZAWIE,
 otrzymała na Skład Główny dzieło p. t.:

Listy Protestanta o katolicyzmie
 w polityce i w społeczeństwie.
 (Lorda Fitz-William'a),
 z francuskiego przełożył
Adam Morawski.
 Kop. 40.
 Do nabycia w znaczniejszych księgarniach
 w Warszawie i na prowincji. 1946r

2 POKOJE
 obszerne na I-m piętrze przy rodzinie ze sto-
 łem i usługą dla pojedynczych osób, za na-
 der przystępną cenę, jest do wynajęcia zaraz.
 Krakowskie-Przedmieście № 6, vis-à-vis św.
 Krzyża, stróż wskaże. 1924r

Kaucjonowane Biuro Nauczycielskie
ANNY DAMERAU,
 Krakowskie-Przedmieście Nr 36,
 wprost Saskiego-Placu. 4430
 Z powodu wyjazdu jest do sprzedania

DOM
 w najpiękniejszej części miasta, przy ulicy
 Leopoldyny i Pięknej № 4, w szacunku rs.
 14,000.—Wiadomość do 12 rano i od 4 po
 południu, u właściciela domu. 4447

Bez potówki li tylko za umiarko-
 wany procent jest do nabycia w naj-
 zdrowszej części miasta 1926r

PLAC
 przy ul. Pięknej obok Doliny Szwaj-
 carskiej, lok. 3841 i 50 i frontu, z
 prawem korzystania ze wspólnej szczy-
 towej ściany sąsiedniego domu o 4
 piętach.—Wiadom. w Agenturze Ogło-
 szeń Rajchman i Frencler, Senatorska 22.

Subjekt Handlowy
 władający językiem niemieckim i polskim, po-
 trzebny jest do interesu fabrycznego. Kau-
 cja wymagalna rs. 1,000. Żonaci mają pier-
 wzeństwo.—Oferty przyjmuje Biuro Anon-
 sów Rajchman i Frencler, Senatorska № 22,
 pod lit. E. H. 1919r

Do wszystkich sklepów
 Stowarzyszenia Spożywczego
„Merkury“
 nadszedł świeży tegoroczny
MIÓD LIPIEC
 i sprzedaje się po kop. 25 za 1 kg. 1915r

Wybór wszelkiej Bielizny
 damskiej i męskiej, starannie wykończo-
 nej, po umiarkowanej cenie, w pracowni ul.
 Marjańska № 3, mieszk. 15. 4436

2 Pokoje umeblowane
 bardzo piękne, lub 3, i razem z kuchnią, i
 przedpokojem, na Hożej № 10A, są do wynaj-
 ęcia.—Tamże są do sprzedania nowy kre-
 dens i 2 Szafki do ubrań. 4513

Nowo-otworzony
MAGAZYN MEBLI
 przysposobił wielki zapas nowych i używa-
 nych Mebli; przyjmuje roboty tapicerskie i
 jestem w możności sprzedać takowe bardzo
 tanio, o czem na miejscu przekonacie się mo-
 żna.—Marszałkowska 73, naprzeciw Zielone-
 go Placu. 4415

Balsam roślinny
 do farbowania włosów
Treu & Nuggisza w Berlinie,
 uważany być może za najdoskonalszy
 oraz za najmniej szkodliwy środek do
 farbowania siwych włosów, którym w
 krótkim czasie przywraca pierwotny ich
 kolor bez brudzenia skóry.—Oczyszcza
 głowę z łupieżu, nadaje włosom połysk
 i miękkość i utrzymuje ich na długo w
 przywróconym pierwotnym kolorze.—
 Flaszka jedna wystarczy na kilka mie-
 sięcy.—Cena rs. 2.25—za pół flaszki
 rs. 1.20, z przesyłką pocztą o 30 kop.
 drożej.—Główny i jedyny skład na
 całe Cesarstwo w Perfumeryi specjalnej
Aleksandra Kocha,
 obecnie Krak.-Przedmieście Nr. 83.
 —644—

Kantor i Skład
 przyborów powozowych
Zygmunta Kempńskiego,
 1866 przeniesiony został
 na ulicę LESZNO Nr 7.

!!!Kupuję!!!
 Drogie kamienie, Zegarki, Złota i
 Srebra, na stopienie i do użytku.
Henryk Juwiler
 Ulica Nowy Świat Nr 59, mieszka-
 nia Nr 21. 32 r

APTEKA
 z obrotem przeszło rs. 3,000, o 3 mile od Dr.
 Żel. położona, na dogodnych warunkach do
 sprzedania. Adres w Biurze Ogłoszeń, P.P.
Rajchman & Frencler, Senatorska 22.

kurs giełdy warszawskiej.
 Dnia 27-go lipca 1882 r.

Weksle:	Z koncem giełdy	
	żądano	placono
Berlin 100 m. z kr. term.	49.30	—
London 1 f. st. " "	10.01	—
Paryż 100 fr. " "	40.15	—
Wiedeń 100 gul. " "	83.15	—
Papiery publiczne:		
4% L. zast. 3 okr. s. I i II	—	—
5% L. z. nowe zr. 1869 d.	99.80	—
" " " " " m.	96.70	—
List. zast. m. Warsz. ser. I	93.50	—
" " " " " II	92.40	—
List. z. m. Łodzi ser. I i II	92.10	—
4% Listy likwidacyjne d.	87.15	—
" " " " " m.	87.10	—
Bilety Ban. Ces. s. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Prem. z r. 1864	—	—
I Pożyczka wschod. rs. 100	89.70	—
II " " " " " 100	89.70	—
III " " " " " 100	89.70	—
Akcje i obligacje:		
Akc. dr. żel. W.-W. rs. 100	—	—
Akc. dr. żel. W.-B. rs. 100	—	—
Akc. dr. z. Warsz.-Teresp.	—	—
Akc. dr. z. Fabrycz.-Łódz.	—	—
Akc. Banku Hand. w War.	—	—
Akc. Banku Dysk. w War.	—	—
Akc. Banku Hand. w Łodzi	—	—
Akc. War. T. ub. od ognia	—	1000.
Akc. War. T. fabr. cukru	—	340.
Akc. T. i. cukru Józefów	—	—
Akc. Dobrzel. t. fabr. cukru	—	—
Akc. T. Lipop. Rau i Lew.	—	—
Akc. Tow. fabryki machin	—	—
Akc. Tow. Łazien. i Łaźni	—	—
Akc. T. zakł. przedz. Zaw.	—	—

Wartość kuponów:
 Od listów zastawnych 4% kop. —
 Od listów zastawnych nowych 5% k. 48 1/2
 Od list. zast. m. Warsz. ser. I i II k. 161 1/2
 Od listów zast. m. Łodzi kop. 119%
 Od listów likwidacyjnych kop. 61%

Nowo-otworzony wielki
Skład Owoców
 zagranicznych i krajowych, świeżych i sezon-
 nych, oraz wielki dobór cytryn, pomarańcz i
 różnych delikatesów, oraz świeży transport
 Kawioru zianistego, Sardynek w różnych
 gatunkach, Sery i Masło śmietankowe, co-
 dziennie świeże litewskie, różne Makarony,
 Miód Lipiec i w plastrach, oraz Winogrona
 świeże, badenskie, kuracyjne, węgierskie i
 krymskie. Ceny najtańsze z całej Warszawy
 Mam zaszczyt zawiadomić Szan. Publiczność
 przy ul. Senatorskiej № 2. Z uszanowa-
 niem—**W. ZALEWSKI.** 4466

**Kantor Nauczycieli (kancjonowa-
 ny) i Bon różnej narodowości**
ZALESKIEJ,
 NIECZAŁA № 4. 1186r
MAGAZYN MEBLI
 wielki wybór wykwintnych i skrom-
 nych świeżych fasonów.—Kupno i wy-
 najem mało używanych.
Załęski i S-ka,
 Marszałkowska № 63.
 Dokładność i wykończenie firm gwa-
 rantuje.—(Ceny niskie ale state).

Stosunkowo jak najtaniej
Meble i Dekoracje
 w Zakładzie **J. Michalskiego,**
 Nowy-Świat № 27, róg Chmielnej, wchód. od
 Chmielnej. 4480

!CUMOWE!
Kolnierzyki i Mankiety
 polecają w wielkim wyborze
F. Wierzbicki i S-ka
 róg Wierzbowej i Trebackiej.
 PP. Handlującym odstępuje
 się znaczny rabat. 1730r

TARGI „na placu Witkowskiego.“
 Warszawa, dnia 26-go lipca 1882 roku.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
Pszon. 242—250 sm. i ord.	—	—	—	—
" " pstra i dobra	—	—	—	—
" " biała	—	—	925	960
" " wyborowa	—	—	10—	1050
Żyto wyborowe 232 f.	—	—	510	5—
" " średnie	—	—	—	—
" " wadliwe	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	360	4—
Owies 141 f.	—	—	340	340
Gryka 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni	—	—	—	—
" zimowy 212 f.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 f.	—	—	480	580
Jarzyny: Ziemiaki	—	—	—	—
Okrasa: Masło świeże funt	—	—	—	—
" " solone pud	—	—	—	—
Siano pud 50 60	—	—	—	—
Sioma pud 5 36	—	—	—	—
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	—	—	—
" " mięk.	—	—	—	—

DO WOZY: Osia, dostawa franco, skład ku-
 pującego.
 Pszenicy 356, żyta 66), jęczmień. owsa
 30, grochu pol. kor. 20.
 Konieczyna czerwona od rs. — do —, biała
 od rs. — do —.

Z dnia 62-go lipca 1882 roku.
 na stacji „Praga“ d. z. Warsz.-Terespolskiej.
 PSZENICA: wyborowa 172—179, średnia
 156—160, ordynaryjna 137—140.
 ŻYTO: wyborowe 90—92, średnie 84—88,
 ordynaryjne — — — — —
 JĘCZMIEN: wyborowy — — — — —, średni — — — — —,
 ordynaryjny 74. 80.
 OWIES: wyborowy 93—98, średni 87—90
 ordynaryjny 74—80.
 GROCH: — — — — —, GRYKA — — — — —, Ka-
 sza 105—115, średnia — — — — —, ordynar. — — — — —
B. Werner et Comp.

Lecznica bezpłatna
 dla przychodzących chorych,
 z domem zdrowia,
 Długa № 5, dom po-Pauliński.

Od 9 do 10 **dr Kulesza.** Choroby we-
 wnętrne. Codziennie oprócz świąt.
 Od 10 do 11 **dr Daniel Landau.** Cho-
 roby szerek i zębów. Codziennie.
 Od 10 do 11 **dr Marynowski.** Choroby
 wewnętrzne, specjalnie żołądka i kiszek. Co-
 dziennie prócz świąt.
 Od 11 do 12 **dr Stockman.** Choroby ko-
 biet, we wtorki i piątki.
 Od 11 do 12 **prof. Szokalski.** Choroby
 oczu, we wtorki, czwartki i soboty.
 Od 12 do 1 **dr Bondy.** Choroby wewną-
 trzne i dzieci. Codziennie prócz świąt.
 Od 12 do 1 **dr Szentbart.** Choroby ko-
 biet, w poniedziałki, czwartki i soboty.
 Od 12 do 1 **prof. Neugebauer.** Choroby
 kobiet, we wtorki.
 Od 1 do 2 **dr Goldflam.** Choroby we-
 wnętrne, w poniedziałki, środy, czwartki i
 soboty; choroby nerwowe, we wtorki i piątki.
 Od 1 do 2 **dr Sztayner.** Choroby chirur-
 giczne i zębów. Codziennie.
 Od 12 1/2 do 1 1/2 **dr Rucker.** Choroby we-
 neryczne i skórne, w niedzielę i w domu
 Wierzbowa № 2, w czwartek od 5 1/2—6 1/2.
 Od 2 do 3 **dr Oltuszewski.** Choroby we-
 wnętrne, specjalnie choroby płuc, gardła
 i krtani, codziennie prócz poniedziałków i
 czwartków; dzieci w niedzielę.
 Od 2 do 3 **dr Sieragowski.** Choroby
 weneryczne i skórne. Codziennie. W niedzielę
 i święta od 12—1.
 Od 3 do 4 **dr Stankiewicz.** Choroby
 chirurgiczne, we wtorki i piątki.
 Od 3 do 4 **dr Sikorski.** Choroby dzieci,
 we wtorki.
 Od 3 do 4 **dr Bieganski.** Choroby ko-
 biet i dzieci, poniedziałki, środy i soboty.
 Od 3 do 4 **dr Dudrewicz.** Choroby dzie-
 ci, w piątki.
 Od 3 do 4 **Prof. Kosiński.** Choroby chir-
 urgiczne, w środy i soboty.
 Od 3 do 4 **dr Malinowski.** Choroby
 dzieci w poniedziałki, czwartki i piątki.
Dom zdrowia pozostaje na dawnych
 warunkach, wiadomość powziąć można w kan-
 celarji zakładu lub u dra Oltuszewskiego,
 Stare-Miasto № 11. 4405

Do sprzedania Sklep porcelany
 fajansu i szkła, połączony z dystrybucją
 innym towarem, egzystujący od lat kilku, przy
 ul. Marszałkowskiej № 39, wiadomość tamta,
 w godzinach popołudniowych. 4455

Szafa biblioteczna
 mahoniowa, oraz Encyklopedia, fr. 53 to-
 mów i Słownik Akad. fr. 2 duże tomy, do
 sprzedania; rano przed godz. 10, i od 4 do 6
 po południu.—Szkolna № 1, (róg Świętokrzy-
 kiej) lokaln. № 3. 4405

Gena okowity z dnia 27 lipca.
 Hurt. skład. wiadro rs. 7.51², garniec rs. 2.44²

Koleje żelazne:

	Odechod.	Przych.
	godziny i minuty	godziny i minuty
Warsz.-Wiedeńska:		
Pośpieszny 3 klasy	6 — r.	9 50 w.
Osobowy 3 klasy	11 10 r.	5 55 p.
Osobowy 3 klasy	7 — w.	10 10 r.
Powyzsze pociągi łączą się z drogą łódzką.		
Kurjerski 2 klasy	9 30 w.	7 15 r.
Roboczy: pon., środa, piątek wtorek, czw., sob.	8 30 r.	—
8 10 w.		
Warsz.-Bydgoska:		
Osobowy 3 klasy	7 — r.	10 40 p.
Kurjerski 2 klasy	2 35 p.	2 45 r.
Osobowy 3 klasy	4 25 p.	9 15 w.
Roboczy: pon., środa, piątek wtorek, czw., sob.	8 30 r.	—
8 10 w.		
Warsz.-Terespolska:		
Pocztowy 3 klasy	11 20 r.	7 11 w.
Kurjerski 2 klasy	3 50 p.	1 37 r.
Osobowy-towarowy	7 12 w.	7 34 r.
Warsz.-Petersburska:		
Kurjerski 2 klasy	10 8 r.	7 33 w.
Osobowy 3 klasy	6 43 w.	3 40 r.
Pocztowy 3 klasy	11 48 w.	12 58 p.
Nadwiśl. do Mławy:		
Pasażerski	9 20 r.	7 56 w.
Pocztowy	6 33 w.	10 43 r.
Miej. os. t. do N. Dworu	10 15 r.	9 12 r.
Nadwiśl. do Kowla:		
Pocztowy	1 50 p.	2 16 p.
Pasażerski	8 07 w.	8 17 r.
Miej. os. tow. do Lublina	8 — r.	10 17 w.
Miej. os. tow. do Piławy	4 12 p.	10 23 r.

Statki parowe odchodzą:
 z Warszawy do Plocka, codziennie
 o 9 zrana, oprócz Niedziel. — z
 Plocka do Warszawy, codziennie
 o 6 zrana, oprócz Poniedziałku. — z Nowo-
 Aleksandrii do Sandomierza, w Poniedziałki,
 Środy i Piątki o 6 zrana. — z Sandomierza
 do Nowej Aleksandrii i Warszawy, w Nie-
 dziele, Wtorki i Czwartki o 7 zrana.

Młody Człowiek

żonaty, poszukuje posady kassjera, inkasenta lub rzadcy domu, posiada świadectwa zanych osobistości w Petersburgu, na żądanie może złożyć kaucję. — Łaskawe oferty uprasza się składać ul. Grzybowska № 48, mieszk. 18. — Tamże można się bliżej z interesantem porozumieć. 1947r

MŁODZIEŻ

przybywająca do Rygi, w celu kształcenia się w gimnazjach lub na kursach przygotowawczych do Bałtyckiego Politechnicum, może znaleźć wygodne pomieszkanko, przy porządnej i wykształconej rodzinie. — Stacja ta jest pod nadzorem profesora Westermanna. — Utrzymująca stację doktorowa Kittel, Adres: Ryga Bastei-Boulevard № 6, III piętro. 4628

Poszukuje się dla 4 Pań

pracujących w jednym interesie w pobliżu Zielonego Placu, całkowitego utrzymania, przy rodzinie niemieckiej. — Oferty z podaniem ceny uprasza się składać u portjera Hotelu Europejskiego. 1952r

Kawiarnia z Piekarnią

i całym urządzeniem. — Wiadom. na miejscu. Do sprzedania 4532

Koń kary

w Lejo-Gwardji Litewskiego pułku. — Zapytać stajennego Kostarawa, widzieć można codziennie w każdej porze.

Skradziono Portmonek

z różnymi papierami, oraz Weksel na rs. 50, na zlecenie Dawida Jakubowicza, platny d. 30 Lipca r. b. ostrzeżenie aby nikt nie nabywał powyższego Wekslu, gdyż stosowne kroki poczynione zostały. R. Modenstain. 4533

Syndyk tymczasowy

massy upadłości

Aleksandry Randeau

na zasadzie art. 502 K.H., wzywa wszystkich wierzycieli tejże masy upadłości, aby zgłosili się w terminie 40-dniowym, licząc od dnia dzisiejszego wezwania, osobiście lub też przez swoich pełnomocników do niżej podpisanego syndyka i oświadczyli na mocy jakiegoś dowodu i w jakiej sumie są wierzycielami masy i aby złożyli swe tytuły na ręce podpisanego, lub też sekretarza Sądu Handlowego w Wydziale Konkursowym, pod № 591 w Warszawie istniejącym. — Warszawa 17 (25) Lipca 1882 r. — Adwokat Przysięgły 4535 August Zabierzowski.

Syndyk tymczasowy

massy upadłości

ALEKSANDRY RANDEAU,

wzywa wszystkich dłużników magazynu ubiorów damskich pod firmą Aleksandry Randeau istniejącego, obecnie pod upadłością znajdującego, aby w ciągu dni 10 od daty dzisiejszej, należności temuż magazynowi od nich przypadające uiszcili podpisanemu zamieszkającemu pod № 12, przy ul. Rymarskiej lub też drugiemu syndykowi wierzycielowi Edmundowi Makowskiemu właścicielowi sklepu biawatnego, przy rogu Senatorskiej i Nowo-Senatorskiej № 17. — Po upływie powyższego terminu kroki prawne przeciwko niestosującym się do niniejszego wezwania na mocy dowodów w posiadaniu syndyków zostających, rozwinięte zostaną. — Warszawa 12 (24) Lipca 1882 r. — Adwokat przysięgły 4534 August Zabierzowski.

W dobrach Turowa-Wola

w pow. Skierniewickim, o 2 mile od st. Rudą Guzowska, sprzedane będą w publicznej licytacji. — Inwentarze żywe i martwe, we Wtorek, d. 8 Sierpnia r. b. 1945r

Klacz

wierzchowa, wieku lat 6 do sprzedania, wraz z siodłem. — Dowiedzieć się w stajni Sztabu Okręgowego, plac Saski. 4537

INKASENT

potrzebny jest do składu węgla z kaucją rs. 1.000, obeznany z czynnościami, gwarancja zupełna Biuro Komisowe Łuczyńskiego, Krakowskie-Przedmieście № 6. 4543

Subjekt handlowy,

przybyły z zagranicy, specjalnie uzdolniony w interesie bławatnym, sukiennym i meblowym, poszukuje odpowiedniej posady. — Łaskawe oferty pod lit. W. K. uprasza się przesyłać do Agencji Ogłoszeń pp. Rajchman et Frencler, Senatorska № 22. 1949

PRACOWNIA

Sukien i Okryć Damskich

Pościeli i Bielizny

Konstancji E. Knoll,

w WARSZAWIE, Nowy-Swiat Nr 44,

pierwsze piętro, poleca gotowe:

Koldry tyftkowe po rs. 6. kasmirowe od rs. 9. atlasowe najlepsze po rs. 21.

Wyprawki dziecięce kompletne; od rs. 13 kop. 50.

Kołyaski ubrane od rs. 28 i t. p. Wszelkie obstalunki tak ze swoich, jak i powierzonych materiałów, celują najświetszym gustem, akuracjami wykonaniem i taniocściami. 4521

Majątek Ziemski

jest do sprzedania na bardzo korzystnych warunkach. — Wiadomość: Widok № 5, mieszkania № 5. 4531

Zawiadamiam Sz. Publiczność,

iż z d. 1 Sierpnia r. b., otwieram przy ulicy Rymarskiej № 8, dom p. Flatau, koncesjonowane biuro realizacji Weksli i Dokumentów pieniężnych. 4529

J. TREGGER i S-ka.

SUBJEKT

potrzebny jest do sprzedaży piwa, z kaucją rs. 50. — Wiadomość w Składzie Wódek F. Jankowskiego róg Elektoralnej i Chłodnej 4588

Dystrybucja z galanterją

i materiałami piśmiennymi, dobrze procentująca, w każdej chwili z powodu słabości, jest do sprzedania. — Wiadomość ulica Wierzbowa, Hotel Angielski № 4, w tejże dystrybucji. 4527

50 uzdolnionych Pracownic

do wyrobu gorsetów zostaną zaraz przyjęte. Zajęcie stałe, zimą i latem, wynagrodzenie dobre. — Fabryka gorsetów, Świętokrzyska № 4. Wilhelm Steiner i Brat. 4530

W Apteczce Zacharjasiewiczza

w Częstochowie, jest miejsce dla Ucznia początkującego lub oznajmionego już z czynnością. — Porozumienie listowne lub na miejscu. 4533

Sprzedaje się

Zakład Mechaniczny Narzędzi Rolniczych w Opocznie, sub. Radomskiej, na korzystnych warunkach. — Wiadomość na miejscu, u p. Kunkla. 1942r

RESTAURACJA

przy placu targowym w każdej chwili, jest do odstąpienia, z powodu rodzinnych interesów. — Wiad. na miejscu Stare-Miasto № 17. 4526

MAGAZYN BIELIZNY

z kompletnym urządzeniem, z towarami lub bez, z powodu wyjazdu jest do odstąpienia każdego czasu, przy ul. Mazowieckiej № 5, Wiadomość na miejscu. 4536

St. Petersburgska Tabaczna Fabryka

„A. N. Szaposznikow”

poleca Papierosy „DZWON” w cenie 10 sztuk

6 kop., 25 sztuk 15 kop.

Fabryka prosi Szanowną Publiczność o zwrócenie swojej uwagi na wysoka dobroć tych papierosów. r—1951

Okolo 600 centnarów siana

potrzeba do pakowania,

może być zeszlenczone byle suche. — Oferty z podaniem ostatecznej ceny składać w Kantorze Kurjera, pod lit. M. E. 41. 4539

MIESZKANIA

dla osób potrzebujących spokoju, do wynajęcia w każdym czasie, w bliskości Ogrodu Saskiego i Zielonego Placu. — Wiadomość w Kiosku, przy placu Zielonym. 1950r

Nauczyciel Niemiec

wykształcony, życzy przyjąć miejsce w Zakładzie naukowym, lub też lekcje. — Biuro Nauczycielskie Łuczyńskiego, Krakowskie-Przedmieście № 6. 1948

Rybki złote

nadeszły świeże, oraz różne Akwarja z fontanną i bez, sprzedane po cenach umiarkowanych. — Ch. Sufokli, Długa № 6, m. 6. 4192

Wspólnika

z kapitałem 60.000 rs. które jeszcze ojadą zapewnione hipotecznie, do pewnego i bardzo korzystnego przedsięwzięcia poszukuje się. — Adresa pod lit. M. K. uprasza się składać w Agencurze Ogłoszeń Rajchmanna i Frenclera, Senatorska 22. 1934r

Do wynajęcia

w każdym czasie przy ul. Senatorskiej № 24, obok Resursy Kupieckiej.

1) LOKAL na 2 piętrze złożony z 5 pokoi, przedpokojem i kuchnią.

2) LOKAL na parterze, zdatny na sklep; lokal ten składa się z obszernego sklepu i pięciu pokoi.

Wiadomość o warunkach u właściciela domu. 1930r

2 Szafy sklepowe

z drzwiami lustrzanymi zdatne do Magazynu mod, strojów, kapeluszy damskich, za bardzo niską cenę do sprzedania w Magazynie bielizny Marszałkowska 52. Tamże potrzebne są Panny do maszyny. 4469

Przełożony Szkoły 3-klasowej

z nauką rzemiosł

w Grójcu, podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że zapis uczniów trwa do 15 Sierpnia r. b. Wybór rzemiosł pozostawiony do woli zapisujących się, a program Szkoły odpowiada programowi Szkół Rządowych. — Kwatery uczniowskie w miejscu, lub na miejscu po cenach stosunkowo bardzo niskich. Wiadomość w Szkole dom Konarskiego Grójec 1902r

Okazały Sklep

połączony z antresolą i suterengą. Gaz zaprowadzony. Na żądanie może być wynajęta także Piwnica 37 lok. duża, 12 szeroka. — Wiadomość u właściciela u stróża. 4448

Subjekt Felczerski

potrzebny do Razury Sztokbanda, róg ulic Dzielnej i Smoczej № 5a. 4494

CEDULA

GIELDY WARSZAWSKIEJ

Produktowo-Towarowej

Dnia 10 (22) Lipca 1882 roku.

Od do

Zboże (cał. wagon St. Praga) rs. k. zapud

Pszennica wyborowa 1.62 1.66

” wysoko psstra i szklis. 1.52 1.57

” smolna i ordynaryj. 1.35 1.40

Żyto krajowe nowe —.89 —.92

ruskie —.85 —.87

Jęczmień —.65 —.75

Owies —.84 —.96

Groch warzelny —.90 —.96

na paszę — — —

Gryka —.75 —.85

Kasza jaglana 1. — 1.20

Rzepak zimowy 8.75 9. —

letni — — —

Koniczyna biała 8. — 10. —

czarwoną 6. — 9. —

Mąka pszenną w 5 p. N. 3 14.75 N. 2° 12.75

N. 1 12.25 N. 2 9.50

żytnia pył. w 5 p. N. 2° 8. — N. 5.25

Cukier Rafinada 8.80 8.87 1/2

” cien-kryst. 8.80 8.87 1/2

” Kostki 9. — 9.48 1/2

” Maczka krystalicz. mielona 8.37 1/2 8.40

Wełna kraj. wys. cienka 27. — 31.50

” cienka 21. — 23. —

” śred. cienka 18. — 19. —

” ordynaryjna 22. — 24. —

ruska molka 4.60 5.80

” peregon 4.10 4.40

” niemyta 4.20 4.50

Len moczony K. za pud 3. — 4.20

roszony 3.75 4.10

Konopie czyste N° 1 7.54 — —

” średnie N° 2 7.75 — —

” ostatnie N° 3 8. — — —

Okowita 78° z akc. i bez 7.50 — —

bezc. loc. Waraz 7.50 — —

na wiadro 7.50 — —

78° z bezc. kontrakt. na exp. 7.50 — —

Łój rus. do św. domyd. 8. — — —

Łój warsz. topielny 7.50 — —

Łój amerykań. barani 7.50 — —

wół. 7.75 — —

Na destawę łój świeczny 7.50 — —

mydlanv 6.45 — —

Gliceryna surowa 29 st. a 50 kil. na st. kol. żel. rectif. — — —

Clej rzepakowy surowy 5.75 — —

rafin. 6. — — —

” lniany 6.05 — —

” konopny 5.90 — —

Terpentyna 2.85 3. —

Nafta amerykańska 2.60 — —

ruska 2. — — —

Towary kolonialne

Kawa Ceylon gruboziar. 19.50 23.50

” Ceylon drobnoziar. 15.40 16.25

” Ceylon perłowa 22.50 24.25

” Rio 9.75 13. —

” Ryz Patna 3.50 4.30

” Rangoon 3.25 3.45

” Pieprz Singapore 12.0 12.75

” Oliwa Gallipoli do masz. 10.20 10.60

” Gallipoli do pal. 10.50 10.75

” Malaga 10.50 10.75

Chemicalia:

Soda kalcyn. 50/52° 1.70 1.75

” kalcynow. 36° 1.52 1/2 1.55

” kaustycz. 70/72% 2.80 — —

” krystaliczna 1.10 — —

Alun krystaliczny 1.75 — —

” koncent. dla pap. 1.65 — —

Sól glaub. kalc. dla hut szkl. 1.08 1.15

Potaż krajowy — — —

” zagraniczny 3.45 4.90

Koperwas miedziany 4.60 5.20

Sól kuchen. z Inowrocław. pud —.63 — —

Sól mielona z Inowrocławia —.55 1/2 — —

Sól w kawałkach do —.55 — —

Sól kamien. Stafsfurcka pud. —.58 — —

Sól liwepolska —.63 — —

Rada Miejska Warszawska Dobroczyńności publicznej,

podaje do wiadomości, iż w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) r. b., o godzinie 1-iej z południa, przed tą Radą, odbędzie się licytacja publiczna na oddanie w entrepryzę od dnia 1 (13) Stycznia 1883 r. na przeciąg jednego roku, dwóch lub trzech lat, stosownie do tego na jaki przeciąg czasu uczyniona będzie najkorzystniejsza oferta dostawy:

1. Węgla kamiennego około 23,000 korey rocznie, poczynając od ceny 85 kop. za korzec, i
2. Drzewa sosnowego około 350 sążni kub. rocznie, poczynając od ceny rs. 13 kop. 50 za sążeń kubiczny.

Licytacja odbywać się będzie: na węgle przez opieczetowane deklaracje, z głośnym po otwarciu tychże przetargiem, a na drzewo przez opieczetowane deklaracje, bez głośnego przetargu.

Licytujący sobie przyjąć udział w licytacji, powinni w terminie oznaczonym do licytacji złożyć w Radzie Miejskiej deklarację, na każdą z dostaw oddzielnie, napisaną podług wzoru załączonego, z wymienieniem literami i liczbą ceny, po jakiej licytant zobowiązuje się wziąć dostawę, tudzież terminu dostawy. Przy deklaracji załączone być winno wadium, do dostawy węgla w ilości 2,380 rs., a do dostawy drzewa w ilości 475 rs.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w Biurze Rady Miejskiej codziennie w godzinach służbowych.

Wzór do deklaracji:

Na skutek ogłoszenia Rady Miejskiej zamieszczonego w dziennikach miejscowych, niniejszem obowiązuję się wziąć na siebie dostawę (wyszczególnić przedmiot) dla Zakładów Dobroczyńnych m. Warszawy na czas od d. 1 (13) Stycznia 1883 r. na (wymienić na jaki przeciąg czasu), po cenie (wymienić ceny literami i liczbą), za (wymienić miarę) poddając się wszelkim zobowiązaniom wyszczególnionym w warunkach licytacyjnych, które mi dołącznie są znane.

Wadium w kwocie (literami i liczbą) przy niniejszem składam.
Stałe zamieszkanie moje jest (napisać wyraźnie miasto, ulicę, № domu, datę, imię i nazwisko).

P. o. Naczelnika Zakładów Dobroczyńnych w Warszawie **K. Puchalski.**

r-1914

Sekretarz Rady **J. Magnuski.**

CERATĘ BIAŁĄ OBRUSOWĄ

jakoteż najlepszego gatunku ceraty barchanowe, posadzkowe i nieprzemakalne, — chodniki i dywany ceratowe.

SKÓRĘ AMERYKAŃSKĄ

prawdziwą „Croquet“ w różnych kolorach, na pokrycia mebli, poleca **Skład Obić Papierowych**

SEWERYNA MAZUR i S-ki,

plac Teatralny, obok ratusza. 951 r

BIURO TECHNICZNE

OLSZEWICZ i KERN.

WARSZAWA

Marszałkowska, 54.

KIJÓW

Kreszatyk, dom Sztifera.

JENERALNA REPREZENTACJA

Fabryk Maszyn, Kottarni i fabryki wyrobów blacharskich.

Brand i Lhuillier w Bruie (Brünn).

Wszelkie aparaty i maszyny dla Browarów i Gorzeln, Kottły parowe różnych systemów, Rury żelazne parowe z flanszami. Formy cukrowe.

F. Martini & Comp. w Frauenfeldzie (Szwajcarja).

Motory gazowe. Wszelkie maszyny dla młynów parowych, Oczyszczacze zia r i Sortowniki, Maszyny do haftów i robót pończosznicych. r-1219

KONRAD POHL, INŻENIER i S-ka

Chłodna Nr 10, wprost kościoła Ś-go Karola Boromeusza,

W WARSZAWIE.

1) **Biuro Techniczne.** Kosztorysy i projekty Techniczne.—Budowa Fabryk przemysłowych z całkowitem wewnętrznym urządzeniem, montowaniem maszyn i kottów parowych, oraz wszelkich innych maszyn, transmisji i akcesoriów fabrycznych, z wyprawieniem ich w ruch. — Wentylacja, ogrzewanie, wodociągi, oświetlenie, kanalizacja i drenarze, **fabryczne i prywatne**, według własnych wypróbowanych systemów.

2) **Zakład Mechaniczno-Konstrukcyjny.** Pomniki, Sztachetki, Bramy, Schody, Balustrady, Balkony, Mostki, Daszki podjazdowe, Wiązania, Meble gięte i inne tem podobne wyroby z **kutego żelaza, ażurnej roboty.** Wagi dziesiętne i gwichty wszelkich rozmiarów, oraz reperacje maszyn, aparatów i akcesoriów do nich.

3) **Specjalna Fabryka dzwonków elektrycznych i powietrznych alarm-aparatów i zamków bezpieczeństwa elektrycznych, Piorunochronów i Telefonów,** oraz roczny remout takowych.

UWAGA. Wszelkie nowe roboty uskuteczniamy pod gwarancją i po cenach umiarkowanych. 1791—r

Przysposobienie i sprzedaż niżej wymienionego środka, jako niezawierającego w swym składzie części szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na ogólnych zasadach handlu.

Piękne, miękkie i długie włosy,

Udowodnionym symptomem prędkiego wylusienia spostrzega się we włosach łuszczenia, czyli łupież, dla zniszczenia której jest udowodniony środek: **Roslinna Ateńska Woda**, lecz nigdy nie spirytusowa sprawiająca zapalenie, ból głowy i siwienie włosów, po 2—3-krotnem użyciu, włosy miękną, przybierają ośniewający połysk, korzenie włosowe odzyskują się porostu dążące do normalnego stanu uzdrowienia.

Topolin, olej z topoli południowej Francji wstrzymuje najsilniejsze wypadanie włosów, pobudza do porostu, utrwala ich barwę, usuwa wszelkie askórne słabości, zapobiega tworzeniu się łupieżu, miejsca niedawno wylusiałe okrywają się pięknym gęstym włosem. Cena Ateńskiej Wody lub Topolinu po 1 rs., na przesyłkę dołącza się kop. 50. Wyłączny Skład w Warszawie **Perfumerja Renaissance, Nowy-Swiat № 41, Warszawskie Chemiczne Laboratorium, Miodowa; Leon, Nowo-Senatorska № 4 i innych.** 1231

Zakład Kuracyjny i Wodolecznica THALHEIM,

przy kąpielach Landeck na Śląsku.

Kompletna kuracja wodą zimną i gorącą.—Rzymskie, iryjskie, parowe, iglane i wszelkiego rodzaju sztuczne kąpiele. Bassen do pływania.

Kuracja elektryczna. Masaż. Kuracja mleczna.—Znane z wygod pensje.

r-1783

Dr Med. **ZINKEISEN**, Iekarski Dyrektor.

MAGAZYN MEBLI Józefa Wodczyńskiego,

Nowy-Swiat № 18 róg Smolnej dom W-go Bekkera,

posiada znaczny wybór MEBLI GOTOWYCH własnego wyrobu, skromnych i wykwintnych, jak również przyjmuje wszelkie zamówienia na roboty STOLARSKIE i TAPICERSKIE, które wykonywa na czas umówiony, po cenach jak zwykle umiarkowanych. r-1808

Ważna Wiadomość!

Dla zaradzenia oddawna okazującej się potrzebie wygodnych oraz zabezpieczonych od kradzieży mieszkań kawalerskich, urządzono takowe w domu № 1621/15 róg Żórawiej i Kruczej. Każde mieszkanie wykwiłtne urządzone posiada oddzielne wejście, przedpokój, marmurowe schody, zlewy, wodociągi i klozety, oraz szwajcara przeznaczonego wyłącznie do usług lokatorów zajmujących rzeczony mieszkania. Oprócz tego 2 pokoje z kuchnią każdego czasu. — Bliższa wiadomość na miejscu. 4154

MATTONIEGO GIESSHÜBLER

szczawa

NAJLEPSZY WAPÓJ STOKÓWY I ORZEZWIĄJĄCY
wypróbowany przy kaszlu, bólu gardła, katarze żołądka i pęcherza.

PASTYLKI (Kołaczyki na strawność).
Henryk Mattoni, Karlsbad (Czechy).

996

Kasy ogniotrwałe

pierw. Austr. uprzywil. fabryki
F. WERTHEIM & Comp.

W WIEDNIU,

Dost. Dworu J. C. K. M.

z zastosowaniem patentowanych zamków, za otworzenie których bez klucza wyznaczoną jest nagroda 1,000 dukatów w złocie.

Pierwsze medale na wszystkich wystawach powszechnych. Nowe zabezpieczające mechanizmy. Kasy nasze chroniły swe zawartości przeszło w 400 wypadkach włamania i ognia.

Generalny Reprezentant

MIKOŁAJ BRAUMAN,
w Warszawie, Elektoralna № 13.

Cenniki ilustrowane z rozmiarami i wagą, wysyłają się na żądanie franco. 297

Jest do sprzedania w należytym porządku

WIATRAK

z cylindrem, żubrownikiem i francuzkami kamieniami, domem mieszkalnym, stodołą, oborami i chlewami, ogrodem owocowym, oraz 4 morgami gruntu, za cenę rs. 2,300, reszta do umowy, w gub. Warszawskiej, pow. Błońskim, w m. Mszczonowie.—Wiadom u właściciela Piotra Płaski, tamże mieszkającego.

Skład Wód Mineralnych naturalnych

przy aptece pod firmą

D. T. HEINRICH

istniejący,

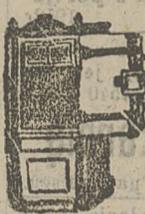
zaopatrzone zostały w **Sól Vichy do kąpieł**, używaną przez osoby niemożące udać się dla odbycia kuracji do Vichy, a także w **Pastyłki** przygotowane z wód Vichy, znane ze swego skutecznego działania, ułatwiającego trawienie i pochłanianie kwasu żołądkowego. 845

Pomocnik Mechanika

do Instrumentów Matematycznych, do m. Rygi potrzebnym jest. Interesanci zechcą zgłaszać się do 30 b. m.—**Hotel Victoria, u portjera.** 45-0

Wyprzedaż Kwiatów!

po cenie kosztu, z powodu kończącego się sezonu. Fabryka Kwiatów T. Górskiego, Zabia № 4, dom hr. Zamojskiego, na parterze w oficynie. 44-3

Specjalna Fabryka
Kas żelaznych ogniotrwałych
Roberta Bothe,
Nowy-Swiat № 38.
Wielki wybór. Cenniki ilustrowane, z rozmiarami i wagą. 60

Kantor Komisowy

„MERKUR“

w Berlinie, Friedrich str. № 32,

ma do umieszczenia **Nauczycieli i Nauczycielki** różnej narodowości i stopnia wykształcenia, fińcuzki, angielski, niemiecki i włoski, korepetytorów, **burj, rządów dóbr, pisarzy, buchalterów** jak również wielką liczbę **doskonałych rzemieślników**, różnego rzemiosła i robotników.

Posredniczy przy kupnie i sprzedaży towarów (eksport i import).— Wykonuje wszelkiego rodzaju powierzone mu zlecenia z wielkim pośpiechem i akuretnością. Na żądanie posyła próby i cenniki każdego gatunku towaru. — Zdolni agenci w całym Królestwie Polskiem, są potrzebni dla fabrykantów niemieckich.— Posiada tije stręczenia małżeństw. Adres: Commissions Comptoir „Mercur“, Berlin, Friedrich str. № 32. 1877r

Do sprzedania

54,563 łokci □ placu za Wolskiem rogatkami, zaraz za koleją Obwodową zdanego pod budowę fabryki lub inny zakład przemysłowy, w całości lub częściowo fronty od dwóch ulic, środkiem może być przeprowadzona ulica. Plan i warunki przejrzed można róg Podwala i Nowomiejskiej № 17 (nowy), w składzie młki Szczecińskiego. 4491

Rękawiczki wyborowe

damskie i męskie od **50 kop**
zamszowe od **75 kop.**
Graniczna Nr 13. 4512

Korzystny Interes.

Z powodu nagłego wyjazdu, za granicę, jest do sprzedania zaraz: **sklep** z eleganckim urządzeniem, kantorem i towarem galanteryjno-odstrybucyjnym, egzystujący lat 17.— Punkt bardzo dobry, ulica przynępalna. Bliższe szczegóły w sklepie **F. Komorowicza**, Elektoralna № 11. 4510

Rolety żaluzjowe drewniane

praktyczne, że przewyższają wszelkie zagraniczne, wykonywa fabryka Popławskiego na Nowej-Pradze przy ul. Nowopraskiej № 91, w domu własnym, obok fabryki Lilpopa i Rau.

NOWOŚĆ!

Przyrządy stalowe do czyszczenia Grzebieni, nadzwyczaj praktyczne, do nabycia w Składzie Szczotek i Pendzli

Aleksandra Feista,

Ulica Senatorska № 467.

Biorącym do handlu niemniej jak pół tuzina odstepuje się rabat. 4503

Rs. 25,000 do 30,000

potrzebne jest na 1 № hypoteki w Warszawie.—Wiadomość u reagenta Kulikowskiego, w gniazdu Sądu Okręgowego. 4424

AKUSZERKA Eleonora PETRY

przeniósła swoje mieszkanie z ulicy Chmielnej na ulicę **Wspólną № 18.** 4427

Garnitur czarny

stylowy ze stołem, czerwoną materją obity, za 315 rs., otomana, sofy, fotele, biuro antyk. szeslongi, oraz inne rzeczy urzędowej roboty, do sprzedania. — Nowy-Swiat № 53, w 2-jej bramie na dole. 4335

Para Koni

Do sprzedania zaraz po 7 lat, maści karej, wzrostu po 5 wershów. — Widzieć można w każdym czasie, Nalewki № 2, stróż wskaże.

Uczeń do Apteki

potrzebnym jest. — Wiadom. w aptece Wróblewskiego, Krakowskie-Przedmieście № 22, vis-à-vis ul. hr. Berga. 4495

W pięknej miejscowości nad Bugiem, przy osadzie Wyszków, pow. Pułtusk, gub. Łomżyńskiej, gdzie jest stacja pocztowa, lekarz i apteka, jest do wypuszczenia w 6-letnią dzierżawę licząc od 1 Października r. b.

2-piętrowy murywany PALACYK,

wraz z meblami, lub bez takowych, oddzielną kuchnią, oficyną, stajnią i wozownią i z domem dla ogrodnika, razem z ogrodem owocowym i spacerowym 10 morgów mającym, a będącym własnością Sukcesorów Senatora Sołowiewa. Pragnący wziąć w dzierżawę pomienioną miejscowość, mogą takową w każdym czasie obejrzeć na miejscu (od stacji Łochów wiorst 17, gdzie zawsze koni pocztowych dostać można); co do warunków dzierżawy, szczegółową informację udzieli Radca Stanu Konstancy Miller w Płocku, do którego interesowani listownie najdalej do 1 (13) Września r. b. zgłaszać się raczą. 1896r

Mam honor zawiadomić Szan. Publiczność, iż z d. 15 Lipca przeniosłem mój Zakład malarski z Alei Jerozolimskiej na ul. Złotą № 22, Przyjmuje wszelkie roboty w zakres malarstwa wchodzące, po cenach umiarkowanych.

Franciszek Rydlewski.

4457 Malarz pokojowy i znaków.

Materiały budowlane

z rozbiórek.

Deski modrzewiowe rżnięte z belek; belki, różnego rodzaju ciesielskie i stolarskie, jak: schody, drzwi, okna, okiennice żaluzjowe, bramy do stajen i wozowni.

Rury dwucalowe, wodociągowe i gazowe, oraz 2 studzienki gazowe.

Ankry, drzwi, okiennice żelazne, kraty i różnego rodzaju, żelastwo ślusarskie i kowalskie.

Cegła, kafle, szyny 11 $\frac{1}{2}$, łokciowe, szyby, rynnny.

Drzewo w sążniach.

Wszystko pewne co do suchości i trwałości, wypróbowane przez czas i użytek, sprzedaje się na składzie w Warszawie: róg ulicy Dobrej i Leszczyńskiej, u B. Korpa-czewskiego. 1861r

Fabryka Bilardów

Ferdynanda Trotschla

od 8 Lipca 1882 r. przeniesioną została do domu własnego, ul. Czerniakowska wprost Górnej № 68. 1893r

!Przeciwno rdzy!

I ŚNIEDZI

zaprawa do nasion

NUMY DUPUY

której użycie tak znakomite w latach 1880—1881 wydało rezultaty, sprzedaje się u niżej podpisanych. Jeden pakiet wagi około 46 wy-starczający do zaprawienia 64 garnicy nasienia, kosztuje kop. 40. Przepis użycia dołącza się. Zamowienia skutecznieją się za u-przednim przesłaniem należności, oraz ko-sztów przesyłki. 1892r

M. LANDY i S-ka. WARSZAWA, ul. LESZNO Nr 57.

FABRYKA TYTONI I CYGAR WERNERA ALEKSANDRA MÜLLERA, Leszno N. 74.—w Warszawie.—Leszno N. 74.

Jakkolwiek cygara moje znane są już oddawna tutejszej Publiczności i cieszą się należnym uznaniem teje, a mianowicie następujące gatunki:

№ 10 Messalina,	sztuk 100 rs. 8.	№ 35 La Maskarada,	sztuk 100 rs. 3.
„ 11 Crem de Cuba,	„ „ „ 6.	„ 29 Trabucos,	„ „ „ 3.
„ 2 Delicias,	„ „ „ 5.	„ 7 Nowosć dla amatorów,	„ „ „ 2.50.
„ 8 Müllers Werke,	„ „ „ 5.	„ 1 La Palma,	„ „ „ 2.
„ 34 La bella Galathea,	„ „ „ 5.	„ 21 Trabucos,	„ „ „ 2.
„ 32 La Perla,	„ „ „ 4.	„ 11 Almazor (mały format),	„ „ „ 2.
„ 3 Kabinet,	„ „ „ 4.	„ 12 Liliput,	„ „ „ 1.50.

Pozwalam sobie jednakże zwrócić uwagę Szanownych Konsumentów, oprócz wyżej wymienionych gatunków na nowo wprowadzony przezemnie, a bardzo tani gatunek

Cygar Brasil, w cenie rs. 3 za 100 sztuk,

który pomimo niskiej ceny swojej zadowolni najwybredniejsze wymagania. — Nabyć można w Składach:

pp. K. Tomaszewski et Comp., Marszałkowska.	B. Fryka, Marszałkowska.
M. M. Rosenstrauch, Grzybowska.	D. Taillarda, Długa.
W. Nowiński, Graniczna.	Michaela Baumgarten, Elektoralna.
M. Efrath, Żelazna Brama.	Roberta Menzel, Elektoralna.
B. Wilner, Nalewki.	St. Zencykowski, w domu Roeslera.
M. Zifferblatt, Nowy-Swiat.	U pani Morkowskiej, Miodowa 10.
Kalinowskiego i Przepiórkowskiego, Krak.-Przedm. w Hotelu Europejskim.	Hoppenstanda, Mazowiecka 2.
Juljana, Bielańska № 9.	P. Kotarskiego, Marszałkowska 62.
J. Pfeffera, Krak.-Przedm. w domu Roeslera.	Marji Keller, Marszałkowska 56.
Schleifsteina, Długa.	Henryka Alfonsiew, Elektoralna № 1.

r—1923

i we wszystkich znaczniejszych Składach na prowincji.

Z szacunkiem WERNER ALEKSANDER MÜLLER.

FABRYKA OBIĆ PAPIEROWYCH

pod firmą

J. FRANASZEK,

przysposobiła Obicia Papierowe najświetniejszych deseni i kolorów, w gatunkach począwszy od najtańszych aż do wspaniałych, imitujące materje złotem i srebrem przetwarzane, a które na żądanie w kolorach podług materji meblowych wykonywają się. Ceny stałe niskie, gdyż fabryka uorganizowaną została podług ostatnich wynalazków technicznych, przez co uniemożliwia wszelką konkurencję.

Rolety i Ceraty w wszelkich gatunkach.

15. Skład Główny Krakowskie-Przedmieście 15.

r—834

Najpierwszy i największy Magazyn

KONFEKCIJ MĘZKIEJ

BRACI KOCH

w Warszawie, Miodowa № 2,

poleca obfite zapasy wszelkiej możliwej garderoby męskiej i dla chłopców, od najtańszej do najbardziej eleganckiej, Ogromna produkcja nasza pozwala nam oznaczać jak najniższe ceny, na każdy sezon. O łaskawe liczne zwiedzanie Magazynu upraszamy.

BRACIA KOCH.

2. Miodowa 2. r—666

CERATY

wszelkiego rodzaju w najlepszych gatunkach,

Chodniki kolorowe od 30 kop. łokieć,

poleca

Fabryczny Skład Cerat

„POD MERKURYM“, Senatorska Nr 27. 29 r

Pierwsze i jedyne w świecie praktyczne polskie MUZEUM PSZCZELNICZE

przy ul. KOSZYKI Nr 1,

W WARSZAWIE.

Cena wejścia, w dnie powszednie kop. 25; w Niedziele i Święta kop. 15.—Dzieci do 10 lat, przy osobach starszych wchodzi bezpłatnie.

Zwiedzającym Muzeum zapewnia się zupełne bezpieczeństwo od ukłucia przez pszczoły.

Nadto zwiedzającym służy prawo korzystania z rozległego ogrodu angielskiego, połączonego z sadem owocowym, zaopatrzonym w wyborowe gatunki jagód i owoców wszelkiego rodzaju.

Blizsze szczegóły w oddzielnych afiszach. 1863r

Nagrody rs. 15.

W przejeździe ulicą Kruczą i Wspólną zgubiono Palto męskie koloru ciemno-zielonego podszyte jedwabną podszewką. — Uczciwy znalazca raczy oddać takowe do szwajcara Hotelu Niemieckiego, za powyższą nagrodą. 4497

MASZYNY DO POŃCZOCH, uznane za najlepsze.

JULJAN BERG, Mazowiecka Nr 14. r—753

